Ч. 104. Львів четвер 29 червня 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік I.

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 1200 М
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 ліріи. Швайцарії 5 фр. шв., Німеччині 100 марок. Чехословаччині 30 корон ч., Болгарії 60 левів. Румунії 50 лей. Австрії 3000 корон. Зміна адреси 80 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ:
Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення" 75 М., в „Надісланім", в „Оповістках" і некрольоги 150 М. Між новинками і в редакційній части 200 М., на першій стороні 300 М. За дрібні оголошення 20 М від слова: товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорожче.

Виходить о годині 7. рано.

Один прим. 50 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

Ратуймо Українську Культуру!

Катастрофічний стан Української Академії Наук у Київі. — Апель до Краєвого Комітету допомоги голодним України.

Зі столиці України, зі золотоверхого Київа приходять йовині вісти:

Найвища наукова інституція України — Всеукраїнська Академія Наук у Київі у катастрофальному становищи найвищого степеня!

Вже в минулому, 1921-му році становище Академії було більш ніж катастрофальне. Ось що читаємо в офіціяльному академічному звідомленню за 1921 рік:

„З кінцем 1921 року Всеукраїнська Академія Наук вступила в четвертий рік свого істнування.

„З наукового погляду минулий рік 1921 був для Академії Наук, при всіх несприятливих умовах, дуже добрим. Навіть більше сказано: щасливим. Бо коли ми подивимося, що саме зробила торік Академія для науки (а сьогоднішнє звідомлення дає легку спромогу на це подивитися*), то ми побачимо, що Академія Наук зробила справді дуже й дуже багато тай розпросторила свою працю і завглибшки і завширшки.

„Тількиж, коли ми подивимося на матеріяльне становище співробітників Академії та її установ, то не доберемо навіть відповідного слова, щоб схарактеризувати минулий злоповісний рік 1921-й: „надвичайно важкий", „катастрофічний" — це все будуть слабенькі ще терміни!

„Досі в історії Всеукраїнської Академії Наук за найгіршу добу вважався період Денікінської окупації в Київі 1919 року. Денікінці хотіли зачинити зовсім Всеукраїнську Академію Наук, тай аж чотири місяці жаден із співробітників Академії не здобував платні. Минулого 1921 року ніхто не думав зачиняти Академії. Навпаки. Центральна верховна радянська влада України ставилася до Академії аж надто прихильно (!): вона перейменувала її з Української на Всеукраїнську, вона видавала декрети (!) про найкраще матеріяльне забезпечення для Академії, вона асиґнувала для Академії широкі кредити (!). Та в Київі, далеко від харківського адміністративного центру, державна скарбниця хронічно страждала на брак грошових знаків, і декрети, проголошені з Харкова, фактично не могли здійснитися. Розкладка, що відбувалася в губерніяльному фінансовому відділі кожного разу, як привозилася до Київа нова партія грошей, бувала дуже нещаслива для такої негуберніяльної загально-державної установи, якою являється Академія Наук. На Академію видавалися з київської скарбниці смішно малеонькі суми (!). Через те співробітники Академії не тільки не могли здобути свою платню в повному розмірі, ба — попросту не здобували по скількись місяців таки нічогісінько (!). І от за всеньку другу половину 1921 року, з червня до кінця грудня, тобто не чотири вже місяці, як було воно за часів Денікінщини, а цілих шестеро місяців під ряд ані копійки не було співробітникам Академії виплачено, ані ординарним академикам, ані найдрібнійшим службовикам (!!!).

„Вже як настав новий 1922 рік, то хоч не всю, а деяку частину платні за ті шестеро місяців минулого року співробітники Академії таки здобули, тількиж вартість тієї платні сталася, можна сказати, вже ніяка, бо ціна радянському карбованцеві різко впала. Як що комусь належалося за липень на пр. 30.000 карб., то колиб він здобув ті свої 30.000 карб. своєчасно в липні таки, він міг би собі купувати тоді мало що не щодня по хунту хліба (!!), бо хліб коштував у липні так з 1.000 карб. за хунт. А коли співробітникови видано було належні йому ті липневі 30.000 карбованців вже аж у січні чи в лютому 1922 року, то він зміг купити собі хліба лиш на одну — одн сіньку днину (!!), бо ціна за хунт хліба тепер*) не 1.000 карб., як було в липні, а 33.000 карб.: місячної платні не стало людині вже на хунт хліба (!!!).

„Як назвати таке становище матеріяльне? „Катастрофічним"? Ні! Замість того грецького терміна, треба мабуть пошукати чи то знов у грецькій мові, чи вже в котрійсь иншій мові якогось слова сильнішого.

„Не можна однак не зазначити — читаємо дальше у згаданому звідомленню — що ця торішня матеріяльна скрута була доброю спробою для Всеукраїнської Академії Наук, бо виявила величезну, непохитну її життєвість. Правда, нижчі службовці та технічний канцелярський персонал розбігавсь тай розбігавсь, бо не можуть бідні люди цієї ненаукової категорії безплатно служити пів року.

Не раз траплялося, що не було бухгальтера чи рахівника, щоб скласти для Харкова відомість про ті гроші, які не виплачуються Академії, не було й друкарщиці, щоб переписати чи тую відомість чи якийсь негайний офіціяльний папірець. Це так. Тільки-ж наукові співробітники не кидали праці. Чи мерзнучи в холодних академічних приміщеннях, чи мерзнучи в дома, вони — холодні й голодні — провадили й далі свою академічну роботу, і результати наукової роботи за 1921 рік — аж надто показні.

Стільки офіціяльне академічне звідомлення за 1921 р.

Мороз проходить по тілі, сльози тиснуться до очей, читаючи це звідомлення. Так жила в минулому році найвища наукова інституція України, так жили найкращі представники і творці української культури! Так жили — і всеж таки творили й дальше нові культурні цінности для України, в безмежній, фанатичній просто любови до Неї..

Та офіціяльне звідомлення далеко не говорить постороннім про все те, що має місце в дійсности в цьому Дантейському пеклі якому імя: Українська Академія Наук у Київі. Воно не говорить нічого нпр. про те, як один з найвизначнійших сучасних українських учених і культурних діячів, людина з авторитетним іменем також у всесвітній науці, мусить сам прати собі сорочку, бо — має тільки одну.... тай і тої не має за що дати випрати собі... Воно не говорить нічого нпр. про другого визначного вченого, що також відомий на Заході Европи, якого матеріяльне положення того роду, що одинокий вихід для нього — по його власним словам — тільки самоубийство (!), бо хоч сам і терпить голод, то не може дивитися, як примирають з голоду його дрібні діти.. Щоб зрозуміти вповні подані вище виписки зі звідомлення, для цього треба бачити все те там, на місци, так як це я мав нагоду бачити через два роки, 1920—1921, живучи у Київі і працюючи саме в Українській Академії Наук.

Таке більш ніж катастрофічне становище Академії в 1921 р. не могло — мимо всіх надлюдських зусиль співробітників — героїв — не полишити болючих слідів на її тілі. Не згадуємо вже про яку небудь видавничу діяльність Академії. Це божевілля — утопія думати про видання наукової книжки тоді, коли кошт друку 1 аркуша виносить 500,000.000 (пів міліярда!) крб. і коли співробітники Академії одержують на місяць ледви — фунт хліба, тай то з піврічним опізненням! Сліди ці позначилися ще инакше: зредукуванням наукових співробітників Академії до (буквально!) одної десятої частини (було коло 1000, остало коло 100!) і закриттям цілого ряду наукових комісій, інститутів, лябораторій і т. д.

Таке було становище Української Академії Наук у Київі в минулому році.

Та становище в 1921 році — це ще ніщо в порівнанню зі становищем у теперішньому 1922-му році, коли фунт хліба у Київі коштує вже не 1000 крб., як у липні 1921 р., ані 33.000 крб., як у лютому 1922 р., а — около 200 000 карб.!

Найвизначнійші українські учені, найкращі і високозаслужені діячі української культури буквально примирають з голоду — вже тепер. А що буде дальше? Перспектива голодної смерти — це для них дуже і дуже реальна небезпека...

Та чи ми можемо, чи ми сміємо допустити аж до такої остаточности?

Нема вже Української Держави, яка в 1918 р. фундувала Академію та дбала про неї.

Та що варта булаб нація, яка допустилаб до останнього акту катастрофи?

Саме тепер по цілому краю йде збірка на голодних України. Вже зібрано навіть значні суми, частину яких переказано уже на Україну.

Та і найбільші жертви, які ми стільки можемо зложити, це для голодної України — капля в морі. Бо що значить вратування життя соткам, тисячам чи хочби десяткам тисяч там, де падуть від голоду міліони?

Та коли не може бути й мови про вратування всіх голодних України, то можуть і мусять бути вратовані найкращі представники її. Мусять бути вратовані передовсім українські культурні робітники, якими так небагата наша Україна, яких стільки впало вже підчас нинішнього великого лихоліття, яких так потрібує і потрібуватиме український народ.

Бо не все одно, для нас, хто впа-

*) Буде подане незабаром у „Гром. Вістнику". Ред.

*) В лютому ц. р. І. К.

Пр. 194|22. В Імени Річипосполитої Польської! Суд окружний карний яко Трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст часописи „Громадський Вістник" ч. 99. з дня 23. червня 1922. в артикулах під наголовками: 1) „З польських справ" в уступі можі словами „нарушення конституції а „право десиґнації". 2) „Малий фейлетон" (З дороги життя) в уступах від слів „небо над Львовом" аж до кінця містить соціяльство злочину з § 65 а) в к. узнав доконану в дни 22. червня 1922 року конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493 п. к., заказ дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ відвічальному редакторови тої часописі щоби се рішення помістив безплатно в найблищім числі і то на першій стороні Невиконання того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак друк, з 17. грудня 1862 Д. п. д. № 6 ет 1863, а іменно засудження за переступство на гривну до 400 Мп. — Львів, дня 23. червня 1922.

(Підпис нечиткий).

від голодної смерти: чи 1/100.000 частинка сирої української етнографічної маси, чи вся еліта української культури, вся сіль Української Землі...

Мусить бути вратована передовсім

Українська Культура!

І про це нехай подумає негайно Краєвий Комітет допомоги голодним України, призначаючи частину збірки спеціяльно для Української Академії Наук у Київі а пересилаючи просто на її адресу через нпр. Американський Комітет, який має склади харчів по ріжних пунктах Росії та України і який за передані гроші видасть адресатови продукти.

Ів. Кревецький.

Всі матеріяли, призначені до „Жіночого Вістника", проситься надсилати на адресу: О. Корецева, — Львів, Хмельовського 15.

Велика Україна.

Зїзд українського духовенства.

Пресове бюро українського рад. посольства в Польщі в бюлетині ч. 19/55 доносить:

Дня 14. червня закінчив свої праці зїзд українського духовенства. На цей зїзд прибули епископи з цілої В. України з митрополитом Ліпковським на чолі та представники парохіян. Зїзд, що тривав 4 дні, з вдоволенням приняв відомість про усунення Тихона та про розлам в православній церкві. На зїзді група духовних із Задорожним на чолі старалася перевести ряд радикальних реформ, як на пр. замкнення монастирів, зміна деяких висловів в церковних книгах і т. и., одначе ці пропозиції впали „завдяки контрреволюційним виступам" б. петлюрівського премєра міністрів с-дека Чеховського.

Представник Німеччини про німецько-українські відносини.

Харківські часописи подають розмову з представником Німеччини на рад. Україні в справі розвитку торговельних відносин поміж В. Україною і Німеччиною. „Найблищим своїм завданням на Україні — говорив він — вважаю докладне пізнання економічного положення краю, бо про його фактичне положення Німеччина має надто мало відомостей. Нам відомо, що Україна, так багата в сирівці і копальняні продукти переживає протягом останних літ важку крізу.

Німецькі промислові кола, які до війни мали зносини з Україною, щиро інтересуються навязанням з нею попередних звязків. Моїм завданням є як найгорячійше підпирання цих змагань. Німеччина рахує на те, що коли буде відновлене економічне життя на Україні, то вона могтиме достарчати Німеччині найважнійші сирівці: руду, збіже, цукор і и. Зі свого боку німецький промисл буде заосмотрювати Україну своїми фабрикатами.

Україна була давно краєм переважно рільничим. Щоби вона могла вернути знов до стану передвоєнного рільництва, Німеччина може допомогти їй не тільки матеріяльно, але і тим способом, що заведе в краю німецькі способи ведення рільничої господарки.

На рівні з рільництвом конечною річю є звернути увагу на управильнення транспорту, що зі свойого боку дуже причиниться до відбудови усіх родів промислу. Ставлячи перед собою, як конкретне завдання, навязання тривкого економічного звязку поміж Україною і Німеччиною, звязку, опертого на обопільних користях, числю передусім на те, що з боку українських органів зустрінуся з повним довірям".

Присилайте складки на пресовий фонд на кн. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, — — — Ринок 10. — — —

Українські справи.

Конгрес українського студентства.

Наради почались 21. червня 1922. р. Участь беруть до тепер представники студентства західних земель України, в тім і представники студенства Буковини, Союз соціялістичної молоді Сх. Галичини має своїх представників. Так само є представник Ліги українських студентів у Львові. Москвофільська студентська організація свойому делєгатови не дала повновласти, так що не бере участи в конгресі. Без соціялістів є зі Сх. Галичини 5 студентів разом з 40 мандатами. Соціялістична молодь Галичини має 5 мандатів, а ЛУС 1, так що студентство Східної Галичини заступлене 46 мандатами.

Українське студентство Чехословаччини заступлене числом 25 студентів з тільки саме мандатами.

Українське студентство Австрії заступлене 7 студентами з 10 мандатами, в тім заступлене студентство Грацу.

Крім сього є делєгати від українського студентства в Югославії і покищо 1 делєгат з Берліна.

Рівнож приїхали делєгати українського студент. з Букарешту.

Буковинське українське студентство заступлене 2 делєгатами з 5 мандатами.

Мають приїхати ще представники українських студентів-еміґрантів з Варшави і прочі делєгати з Берліна.

Святочне відчинення конгресу відбудеться 28. ц. м.

До того часу працюють комісії: мандатна, організаційна, економічна і культурно-ідеольогічна. Послідна має спеціяльні субкомісії: жіночого питання, шкільництва і тілесного виховання. Проєкти і резолюції будуть опрацьовані комісіями, а пленум рішатиме про кожду квестію з осібна.

20. 6. ц. р. відбувся святочний концерт академічного хору. Концерт стягнув багато гостей. На привитання делєгатам українського студ. Зах. Зем. України і еміґрації урядило чеське студентство вечір дня 22. 6.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередну свою адресу.

Після вбивства Ратенава.

Демонстраційний страйк.

Силою постанови ляйпціґського конгресу стоваришень, урядили німецькі державні урядники демонстраційний страйк у всіх містах Німеччини, як протест проти вбийства Ратенава. Страйк тревав пів дня.

Демонстрація в Берліні.

В суботу 24. с. м. уряджено в Берліні величезну демонстрацію, в якій взяло участь 300.000 робітників. Похід перейшов всіми вулицями міста, після чого зібралися всі учасники на отвертій площі. В демонстрації брали участь крім соціялістів також приклонники лівиці міщанської партії і ліві радикали. Підчас промов домаганося строгої акції проти монархістичної аґітації і усунення приклонників старого режіму з урядів і райхсвери Подібні демонстрації відбулися також в инших німецьких містах.

Союзники жаліють.

„Сандей Тайма" твердять, що вбивство Ратенава діткнуло не тільки Німеччину, але також цілу Европу, бо заступити цего чоловіка буде вельми тяжко. Союзники жаліють по причині смерти Ратенава, котрий хотяй був їх ворогом, то все таки не був приклонником імперіялізму або реакції, але все старався співпрацювати з Европою.

Охоронна республіки.

Представники заряду загальних німецьких професійних союзів і соц. дем. партії відбули 25. с. м. наради, в цілі зясовання теперішнього політичного положення і ви-

Д-Р ВАСИЛЬ ЩУРАТ.

КУЛІШ — КУЛІШЕМ.

(Продовження.)

Підчинивши розвиток усіх своїх думок фільософії природи, релігії любови, Куліш переконаний, що всі віри на ній первісно спирались, а що-йно людськими пересудами їх правдиве лице заслонено. Задачею чоловіколюбця повинно бути відслоненнє правдивого лиця кождої віри, до якої в людий повстало фальшиве упередженнє. Вже в „Байді князю Вишневецькім" і в „Магометі і Хадизі" Куліш дав докази, що не лиш піднявся тої трудної задачі, але й виконував її без вагання. В „Марусі Богуславці" повторені гадки про магометанство, особливо ті, що їх Куліш висловив у „Магометі і Хадизі". Повторена передовсім гадка про звязок магометанства з християнством. А саме се Кантемир повчає попадю, що Магомет просвітився Христовою наукою, заки почав учити своїх:

„Він Маріїного Сина
Мав за путеводню
Ясну зорю, як спускався
У гріхів безодню.
А цуравсь тих душ мерзених,
Що з його любови,
З його істини зробили
Гидке море крови".

Виступив Магомет зі своєю проповідю що-йно тоді, як почали християне забувати правдиву науку Христа; виступив, щоб її пригадати. Куліш каже:

Як згасло світло, що з гори Синаю
Від громового слова засвітилось.
І кротким сяєвом земного раю
Між галилейських рибалок явилось —
Палка душа пророка Магомета
Серед пустині правди возжадала,
Огонь любви наітієм поета
У темряві омани роздувала
І чоловічество від згуби рятувала.

Як первісні християне, так пізнійше магометане, виступаючи в обороні релігії любови, мусіли — по думці Куліша — осягнути побіду.

Дурних невір за їх гріхи великі,
За ідольства їх, за обман народу
Віддав синам своїм Аллах на віки
З восходу сонця до його заходу.

Над християнами осягли магометане побіду — каже Куліш — „за гоненнє на Несторіянство, котрим спасти свій ум хотіло христіянство". Знаємо се вже також з „Магомета і Хадизи". І українських козаків Аллах покарав за нарушеннє правди.

І Аллах, защитник правди
Покарав невірних:
Віддав скот і ввесь добуток
В руки правовірних.
І Аллах, гонитель зради,
Подав з неба голос:
Попалив зрадливим села
І на нивах колос.
І Аллах помститель кривди,
Простяг з неба руку,
І займає злюк в неволю,
У ясирну муку.

Як зневажникам світового закона належиться тільки кара й неволя, так панованнє над світом належиться служителям вічної правди. Цему дає вислів Кантемир:

„Нехай над світом той господарює,
В кого душа міцна в міцному тілі,
Хто правду правим, чистим серцем чує,
Хто в слові честен, непохибен в ділі".

Покликаним до такого панованя був Осман. В нього мрія про опанованнє України є рівночасно мрією про підчиненнє козацтва світовому законови любови, прінціпови культури. Своїй подрузі Марусі Богуславці він обіцює привернути спокій і лад на Україні:

„Обгородимо Вкраїну
Зробим Божим раєм,
Віру вірою зоставим
І звичай звичаєм.

. . . . . .

І не буде вже козацтво
Бурею літати,
Та людей безоборонних
Грабить-руйнувати.
А засяде по левадах,
По садах співочих,
І чигатиме поживи
Від волів робочих".

Таким чином Осман, як і його права рука — Кантемир, ті два Божі бичі на Україну являються її спасителями, являються орудіями в руках Божих до виведення України на шлях правди і свободи духа. Приписаннє їм такої ролі в Кулішевій поемі — се послідовність тої фільософічної думки, якою Куліш перенявся. Не виключає воно одначе припущення, що він, уявляючи собі ворогів України в ролях її спасителів, мав уже й готовий літературний модель. На той модель я вкажу. Та наперед зверну увагу на се, що в поемі Осман і Кантемир — люди виїмкові, як на Україні виїмковим був Куліш зі своїми ідеями, та що Куліш з Османом і Кантемиром ідентифікує себе, як ідеитнфікував себе в драмі „Байда князь Вишневецький" і в поемі „Магомет і Хадиза" з ідеальними героями їх. Се вичитуємо з „Епільоґа" до „Марусі Богуславки"

„Се правда, — каже Куліш — що я Татар не згірш малюю, орду, що на Вкраїну набігала". І сподіючись питання здивованих читачів, відки він так добре може їх знати, каже, що пишучи мав перед очима орду українських Татар, орду своїх українських земляків, що свою дикість покривають плащем культури і в імя культури, „під бунчуком науки" налітали все на нього дикою ордою. Значиться, qui pro quo вияснюється. Під міру культури поставлені українські псевдо-культурники являються Татарами, підчас коли правдиві ісповідники магометанства виходять куди культурнійші.

Та чи не пересолив Куліш, приписуючи Туркам з початку XVI. ст. прикмети висококультурних народів, такі, наприклад, як незвичайну людяність, милосердє до нешасних і убогих, навіть до ворогів-бранців, оцінюваннє людий по їх особистим заслугам, зрозуміннє правдивих достоїнств чоловіка, тверезість і т. ин.? Чи Куліш, творячи поетичну фікцію, мав для неї якийсь реальний ґрунт, на якім вона моглаб станути? Скажім яснійше: чи його поетичні помисли не позбавлені внутрішньої правди?

Маючи на це питаннє відповісти, признаюсь наперед, що мені при читанню Кулішевих картин ідеалізованого життя Турків завсігди пригадувалися листи-реляції Бусбека, що бувши послом німецького цісаря Фердинанда I. до Солімана, побував у Туреччині цілих 8 літ (1554—1562) і мав нагоду Турків у їх буденному життю докладно пізнати.

(Продовження буде.)

несення відповідних резолюцій, що до охорони републиканського ладу. Делеґовано депутацію, що має порозумітися з урядом. Переговори ведуться.

Похорон Ратенва.

Німецький кабінет рішив, що похорон Ратенава, віддудеться на кошт уряду. В понеділок 26. ц. м. перенесено тіло вбитого до парляменту. Похорон назначено на вівторок 27. ц. м., при співучасти уряду і парляменту.

Обдукція тіла Ратенава.

При обдукції тіла вбитого Ратенава, стверджено рани від 5 куль. Смертельним був правдоподібно вже перший стріл, бо куля перейшла з лівої сторони плечей через груди. Ручна ґраната зранила ліве рамя, праву ногу і стопу.

Відгомін в Римі.

Вбивство Ратенава викликало в політичних римських кругах велике враження і загальне співчуття. Денники підносять діяльність Ратенава на полі порозуміння між народами і уздоровлення світової господарки.

В пошукуванню заговірників.

З Гельсінґфорсу доносять: На внесення німецького представництва арештувала поліція в Гельсінґфорсі, на палубі корабля Руеґен, 3 людей, що подавалися як англійські моряки. Є підозріння, що вони замішані в замах на Ратенава.

Голоси французької преси.

Французька преса, обговорюючи вбивство Ратенава, вказує на небезпеку, яка грозить Франції і Европі з боку німецьких мілітаристів і реакціонерів та підносить конечність військових заряджень в ціли забезпечення границь і миру. По думці цеї преси, вбивство Ратенава не є внутрішньою справою Німеччини, а киненням рукавиці світови і демонстрацією проти німецької демократії і проти версайського договору. Є це випадок політичний і загально европейський. „Ексцельсіор" вказує на ряд убийств і замахів, яких довершала німецька реакція і зазначує, що ті вбивства остались непокарані. Покарано тільки одного Курта Айснера.

Промова канцлера Вірта.

На засіданню парляменту 26. ц. м., на якім виголошено кілька промов гостро звернених проти монархістів, а головно Гельферіха, візвав канцлер Вірт в своїй промові, щоби німецький народ не допускав у себе тепер до таких вчинків і партійних порахунків, коли Німеччині треба заховати якраз найбільшу повагу перед заграницею. Вірт вказав на те, що вбитий Ратенав є невіджалуваною втратою для всего німецького народу взагалі, він міг бути підпорою Німеччини в тяжких хвилях, які вона саме переживає. Бесідник вказав на шкідливу акцію деяких ґазет правиці, які просто аґітують за терором. Німеччина не зможе відбудуватися без Антанти; це мав на увазі уряд Німеччини й старався годитися з побідниками для добра Німеччини, хоча сам признає, що справа Горішного Шлеська є великим розчарованням для Німців, а справа надвислянських сіл, Саари і Надренії є ганьбою для Европи. Покійний Ратенав як і весь уряд хоче добра для Німеччини, в тій цілі старався погодити з деякими кругами в Франції в справі відшкодовань, в тій цілі також старався о внутрішнє порозуміння між німецькою лівицею і правицею, а це все мало нерозсудним людям притоку до морду. „Там на провінції стоїть ворог Німеччини!" Так закінчив Вірт свою промову.

Шліть жертви на будову памятника на могилі Леся Мартовича до Пов Тов-а Кредитового „Віра" в Раві Руській

Преса.

Західні держави і близький Схід.

Під таким заголовком містить „Tägliche Rundschau" дуже інтересну статтю в дипльоматичних кол про змагання західно-европейських політичних кругів до пацифікації Сходу. На вступі автор зазначує, що ці змагання не мають ніякого впливу у французьких державних колах, а за те поширюються в Англії і зєднують собі там публичну опінію.

Хід думок цих політиків такий: Центр політики побідних держав помине на довгий час Францію. Ізоляція Франції в світовій опінії вже сьогодня дуже далеко поступила, одначе при теперішнім укладі відносин світ ще досить довго мусітиме терпіти французькі вискоки. В близькім часі не можливо довести Францію до опамятання. Одначе побідні держави повинні в своїм інтересі не допустити до того, щоби на Сході культурної Европи повстав ізольований центр, якого осередком стала би очивидно Варшава. Отже побоюються, що польська барієра, яка протиставиться відбудові поміж Уралем і Атлянтійським океаном, повинна бути притуплена залізними конечностями господарства і лагіднійшим натиском цивілізації. А шо на Франції не можна вимусити розоруження, морального, чи державно-політичного значіння, то хочеться бодай завчасу вмести слабшу запору на Сході, так, щоби при тім оминути тяжчу крізу в Европі.

Иншими словами, в широких колах західно-европейської політичної думки приймається погляд, що польський шовінізм і польська підміновуюча робота до нічого не доведе.

Замітне, що польсько французькому союзови приписується в останніх часах щораз то менше значіння. Ґенуенська конференція отворила очи навіть деяким Французам, що Польщу не можна вбити як клин поміж Німеччину і Росію. І розумні Поляки замітили, що ліґурійський воздух не ласкаво на них повіяв. Обурення польських екстремістів на п. Скірмунта, вкінці досить невинного, є характеристичне. Певно уплине ще багато води, заки Поляки з господарсько-орґанічних або політичних причин присмирніють.

Англія, заінтересована особливо через посідання мандату над Данціґом, глядить нерадо на польські аспірації на Балтійськім мори, а навіть Франція що найменше холодно трактує справу польського коридору. Недавнож одна з тих Ліґ, що зібралася в Празі, видала меморіял до цілого світа, в якім виступає остро проти насильного полагодження східно-німецького національного питання через основання польської держави. В обороні німецького Данціґу говориться що раз то більше, очевидно спершу тихо і обережно, щоби цих голосів не закричали приклонники версайльського договору.

Останнє слово скаже ще всенароднє голосовання, коли воно матиме де місце, отже голосування у Вильні, Східній Галичині, Поморю і т. д., яке стоїть під знаком питання. Одначе цей знак питання правдоподібно скоро зникне. З німецької точки погляду — кінчить „T. R." — було би дуже бажаним, коли би політики побідних держав, коли вони займаються політикою Сходу, займалися менше совітськими фантасмаґоріями, а більше блищою справою долі близького Сходу.

Непорозуміння поміж Анґлією і Францією ізза близького Сходу.

„Tägliche Rundschau" пише на иншім місци: Відносно близького Сходу положення в дійсности стає щораз то менче вдоволяюче. Істнує виразне роздвоєння поміж поглядами Франції й Анґлії.

Присилайте жертви на будову памятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союза Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вил кн. 40.000.

Відворот совітів.

Передбуваючий в Берліні совітський комісар для заграничних справ Чіченін був недавно на політичнім обіді у одного визначного члена німецького парляменту, що запросив також представників великого німецького промислу. Гості засипували Чічеріна запитами, на які він давав інтересні відповіди.

Совітський політик ствердив недвозначно, що його уряд хоче погодитися з капіталом, а деякі застереження мають тільки про око ратувати комуністичну ідею, що наглядно банкротує. Совітський уряд — говорив Чічерін — пускає в аренду промислові підприємства своїм людям, а чужинцям надає концесії. Часто арендаторами сконфіскованих підприємств стають давні їх власники. При концесіях для чужинців дається всякі правні забезпечення. Здавалосяб, що ті забезпечення мусять міститися в границях закона. В своїх уступках в користь капіталу совіти посунулися так далеко, що навіть артикул совітської конституції, який постановляє, що кождий контракт, шкідливий для інтересів совітської републики, центральна влада може уневажнити, не має припоровлення до концесій, наданих чужинцям. Це вже капітуляція. Концесії дістали вже Американці, Анґлійці і Норвежці переважно на експльоатацію лісів і копалень, а також на хліборобські підприємства. Приватні підприємства в Росії повстають тепер головно у виді мішаних товариств, в яких бере участь капітал приватний побіч державного.

Улюбленим пляном совітського уряду — говорив дальше Чіче-

МИКОЛА ГОЛУБЕЦЬ.

УКРАЇНСЬКА МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА.

VIII.

Шукання за опреділено-національним виявом мистецької волі, заобсервоване нами в творах малярства і ґрафіки, проявилося з помітно більшою силою і наглядністю в архитектурному відділі нашої виставки. Пояснюється це самим характером даної области української мистецької культури. Бо коли самобутність старого українського малярства і ґрафіки відкривається з поміж чужих наслоєнь що йно перед очима втаємниченого, то самобутність української, головнож деревляної архитектури кидається у вічі кожному, будь він ляїк і не-Українець. Тим самим о стільки легче доводиться українському архитектови оперувати конкретними формами опреділено самобутньої архитектури, о скільки тяжче українському маляреви чи ґрафікови попасти на невломиму струну самобутньости в области усе міняючого свої засоби малярства. Бо архитектура кожного з народів має вже в свойому заложенню момент тривкости, і своєрідної відпорности на хвилево ділаючі впливи. І тільки тій відпорности раз усталеного взаїмовідношення артитектурних форм завдячують свою самобутність народи центральної Европи, яка протягом соток літ жила спільністю мистецької культури, в якої межах затиралися майже усі національні питоменности за виїмкою тих, що були закріплені в творах архитектури. Коли тільки для втаємничених унаглядняються ріжниці стилю фрескового малярства середньовіча, то без того втаємничення помітна кожному відрубність в користуванню формами ґотицької архитектури у поодиноких національних комплексів.

Той сам закон трівалости і відпорности на ефемеридні подуви з боку виявила і українська деревляна архитектура. Археольоґічні досліди і зібраний ними порівнавчий матеріял виказує, що в розмірно недавніх церковних будівлях України збереглися майже ненарушеними основні форми, утворені ґенієм народу на довго ще перед його зустрічею з впливами новочасного сходу і заходу Европи. І нема нічого легчого а в парі з тим нічого більш принадного для свідомого своїх завдань українського архитекта, як віддати свій талан на службу тим архитектонічним праідеям нації, в яких зясовано її душу і облича.

Самозрозуміло, що залежить це від кожної індивідуальности з окрема як і від атмосфери її виховання, на скільки ексклюзивним дороговказом її творчости буде цей імператив. Бо пригляньмося хочби експонатам Олександра Лушпинського. З першого погляду так і бачимо, що це український архитект, до тогож — Галичанин. Бо хто знає храмове й світське будівництво Галицької України останніх десятиліть, тому стане ясний орґанічний звязок між ним і індивідуальністю того архитекта.

В дійсности цей звязок усталений богатьома дорогами. Лушпинський учень Левинського, в парі з яким будував не тільки пів українського Львова, але й Галичини; через Левинського звязана його творчість з творчістю архитектів „старої школи", для якої імператив національности в архитектурі зясовувався в модернізованій візантійщині і романщині. Лушпинський маючи час і змогу впливати на своє окруження, рівночасно переймався тією атмосферою непевности і „обережности", яка рідко коли дозволяла на здецидовані експерименти. І тому дивлючися на експонати Лушпинського на виставці, ми не можемо визбутися почування, що стоїмо перед творами в яких воля артиста-експериментатора ломиться в боротьбі зі строгістю автодисципліни громадянина, що не хоче нікого лякати ані дивувати, послугується елементами, яких вартість давно усталена і тільки ради зовнішного чару і свіжости дозволює собі на екскурсії в бік оригінальних форм української деревляної архитектури чи орнаментики. Це очевидно ні „плюс" ні „мінус" його творчости. Це характеризує його індивідуальність як галицько-українського архитекта, зрослого з ґрунтом і „школою". Наглядним того виразом є хочби його сильні настроєм проєкти монастирів Василіянок у Львові і Станиславові, в яких в тло европейської „модерни" вплетено чарівні мотиви української деревляної архитектури.

Три архитектурні експонати намогильованих хрестів і „фіґур" Володимира Січинського, ні в якому випадку не можуть послужити міркою для характеристики цього молодого архитекта, що, як мені відомо, будував в українському стилю школи Бовчанського повіту на Харківщині та проєктував школи і „Народні Доми" для подільського ґубернського Земства. Виставлені ним хрести потверджують тільки те, що я сказав з приводу його ґрафічних праць, а саме

рін — віддавати в аренду цілі полоси краю з лісами, копальнями, хліборобськими підприємствами, словом з тим усім, що підпадає під поняття промислу. Тим робом в державі совітів повстали би промислові острови. Арендатори дістали би дуже широку адміністраційну автономію. Віддавано би аренду лише в руки горожан таких держав, що під ґарантією не будуть робити совітам політичних перешкод. Порти і частини краю, якими ідуть важні залізничі лінії, не будуть віддавані в аренду. На думку совітського уряду такі промислові острови можуть повставати головно на Сибіри, а також в південних і східних частинах европейської Росії.

Всі ті уступки та концесії в користь капіталу є знаменним виломом в комуністичнім розумінню принципу власности і заповідають економічний відворот совітського уряду.

Фраґменти лихоліття.

Чергова заборона.

Prezydjum Dyrekcji Policji we Lwowie.
L. 2284|22
pr.
We Lwowie, dn'a 14. czerwca 1922.
Do
Pana Dr. Illi Sałahuba
kandydata adwokackiego
we Lwowie
ul. Ketrzyńskiego l. 47

Na zasadzie §. 7. lit. a. ust. z 5. maja 1869. Dz. p p. Nr. 66. Dyrekcja Policji nie przyjmuje do wiadomości zgłoszonego tu wydawnictwa tygodnika p. t. „Chliborob" jako organu ukraińskiej partji radykalnej, ze względu na brak lokalnej potrzeby.

Przeciw tej rezolucji przysługuje prawo rekursu do Województwa lwowskiego, którego wywód pisemny wnieść można przez Dyrekcję Policji w przeciągu dni 14, licząc od dnia doręczenia rezolucji.

Rekurs nie ma mocy wstrzymującej.

Dyrektor Policji
Reinlender w. r.

РІЖНІ ВІСТИ.

Кабінет Слівіньского.

Висунений Пілсудским кандидат на польського премієра Артур Слівіньскі позискав більшість 226 голосів, на які склалися усі протиендецькі голоси від К. П. К. і Пястовців аж до соціялістів з Жидами і Німцями включно. Проти нього станула соймова правиця з 186 голосами.

В своїй заяві заявив клюб К. П. К. між иншим, що бажає собі, щоби польська закордонна політика пішла по дотеперішній лінії, та щоб вона в найблищому часі занялася розвязкою справи Східної Галичини. Завтра сподіються сформувати кабінет.

Льойд Джордж за миром в Европі.

Підчас промови у валійській каплиці Баптистів, Льойд Джордж порушив питання участи Німеччини в Союзі Народів і заявив, що найважнійшою річю є, викликати у людей почуття потреби миру.

Треба довести до того, щоби всі народи, не виключаючи Німеччини, Росії і Америки, увійшли до Союза Народів. Коли в Раді Союза Народів поставиться внесок приняти Німеччину, то англійський уряд буде за приняттям цего внесення. Льойд Джордж закінчив свою промову словами: „Загальний мир настане тоді, коли запанує взаїмна прихильність серед людей".

Напад на урядника репараційної комісії.

В ночі з 25. на 26. ц. м. довершено в Берліні нападу на урядника репараційної комісії Говарда. Поліція арештувала робітника, котрий надбіг нападеному з помічю, але котрий сам був ранений і не міг пояснити походження своїх ран. Говардови згинула при нападі тека з урядовими документами.

Збільшення воздушної фльоти в Англії.

З Ганноверу доносять: Комісія оборони краю в Льондоні рішила підвисшити стан воздушних сил вибудованням 8 летничих ескадр.

Вислід виборів в Ірляндії.

Подрібні висліди виборів в Ірляндії представляються так: коаліційна партія, яка голосує за договором, здобула 58 мандатів, республиканська партія, противна договорови 36 мандатів, партія праці 17, партія независимих аграріїв 17 мандатів. Решта 17 кандидатів, прихильні договорови.

ТЕЛЕҐРАМИ.

По вбивстві Ратенава.

Ганновер. (ПАТ.) В Баварії і Віртемберґії буде також заведений виїмковий стан.

Берлін. (ПАТ.) Президент держави поручив канцлерови тимчасове виконування урядування міністра загр. справ.

Ганновер (ПАТ). Арештованих членів „Консуля" з огляду на недоказання вини, випущено на волю.

Берлін (ПАТ). На жадання поліції в Берліні і Касель арештовано в Мінхені капітана поручника Гофмана, яко підозрілого о участь в убивстві Ратенава. В Фелєнбурзі арештовано капітана-поручника Карла Тілєсена, брата Генриха Тілєсена, вмішаного в справу вбивства Ерцберґера, яко підозрілого о співучасть у вбивстві Ратенава.

Сканцер в Льондоні.

Льондон. (ПАТ.) „Таймс" доносять, що нині відбулася конференція Сканцера з лордом Бальфуром. Обговорювано справи, які інтересують безпосередно Англію й Італію. Справи міжнародньої ваги не порушувано.

Льондон. (ПАТ.) Райтер. Л. Джордж і Сканцер відбули в присутности італійського амбасадора довшу конференцію в справі Палєстини. Обговорювано також положення італійських кольоністів в Єгипті. З Льондону виїздить Сканцер до Парижа, де конферуватиме з Поанкаре.

Париж. (ПАТ.) ВКБ. Конференція Сканцера з Л. Джорджем потреває 4 дни і торкатиметься головно економічних справ. „Дейли Телеґреф" пише, що на коференції обговорюватимуть нафтове питання, бо англійське правительство готове до цього. Італійське правительство цікавиться також галицьким нафтовим промислом, а також старається дістати нафтову концесію в Туреччині в кількох вілєтах, а передовсім в Ерзерум.

Конференція в Гаґі.

Гаґа (ПАТ). Патен, предсідатель не-російської комісії поінформував Літвінова про праці вступної конференції та предложив, щоби російська делеґація утворила підкомісію, котрої ціллю була би співпраця з неросійською комісією. Вечером предсідателі делеґацій обговорювали спільно висліди конференції Патена з Літвіновом.

Гаґа (ПАТ), Авас. Офіціяльно звідомляють, що Патен і Літвінов порозумілися що до програми й організації праць комісії. Літвінов висловив бажання, щоби насамперед скликано підкомісію для кредитових справ. Підкомісія для справ російських довгів дійшла до повного порозуміння що до питань, які мається поставити російській підкомісії.

Пластичний вечір

Варвари Вольської.

Співробітниця Художнього Театру Станіславського в Москві, а нині учителька драматичної школи Фрончковського у Львові п-ні Варвара Вольська урядила 22. червня в театрі „Ul" пластичний вечір, що складався з виступів сольо її самої, як також ансамблю її учениць.

В мистецькім життю Львова сей публичний виступ п-ні Вольської мусимо занотувати як визначне характеристичне явище, досі ширшому загалові незнане, а таке цікаве, так імпонуюче.

Знуджений львовянин, що звик до ріжних „танечних" виступів по набридлих кабаретових шопах, а в своїй уяві далі ідеалу „клясичного балету" не сягав, на згаданім вечері в здивованню зобачив новий рід мистецтва і, заскочений несподіваними враженнями, в першу хвилю не міг зорієнтуватись.

— Ніби що то є? Танець — не танець, балет — не балет... Порядні жінки і панни, без трикотів (choking!), в супроводі поважної музики Шопена, Ґріґа, роблять на сцені якісь пластичні рухи, вигинаються, сплітаються, перехилюються.. а все це разом творить якусь чарівну гармонію, ніби на сцені відбувається високе і радісне таїнство, що хвилює душу якимись незвиклими шляхотними почуваннями.

І ляік і філістр поспішно ховають усмішку фальшивого засоромлення — їх лиця випогоджуються промінною ясністю, а дальше — вони вже паленіють розкошею втіхи, щастя, раювання!

Таке чудо зробила високошляхотна істота жінки в пластичних креаціях свого прекрасного тіла.

Талановита пані Вольська з своєю школою показала як жіноче тіло може співати, деклямувати, творити драму німо, без слів, лише в ритмічнім руху живої пластики; як вона глибоко відчуває і незвичайно тонко віддає всі нюанси музичних шедеврів!

Вправді перший нумер програму „Сліпа бабка", легенький примітив, що нагадує дитячу гру в „Панаса" або в „Піжмурки", ще не заімпонував, він тільки здивував і в декого викликав криві усмішки (без трикотів!) хоч потроха й зацікавив... Причина: наївний сюжет і ще несміливе, непевне виконання молодих учениць.

За те дальші виступи — сольо самої патронки зразу зігнали з лиць усмішки і привабили пильну увагу глядачів. „Скакунка", „Ніч", „Арабський танець" і „Вітер" — яка ріжноманітність пластичних тем і яка незвичайна вигадливість фантазії в їх артистичній інтерпретації!

Обмежений рамцями газетярської замітки, я, на жаль, не маю можливости спинятися на докладній оцінці поодиноких виступів, зазначую лише своє загальне захоплення і підкреслюю враження найповнійшого естетичного задоволення від виконання артисткою „Арабського танцю" (a propos, як не надається сей тривіяльний вираз „танець" до сієї своєрідної креації!). Не зважаючи на брак відповідного освітлення, чарівна пластика рух в і поз у сім виступі милувала око глибоко відчутим ритмом оригінального примітива арабської музики. Той же брак освітлення, а може і не викінченість композиційного пляну, значно пошкодив враженню від інтерпретації „Баркаролі" Падеревського („Ніч"). Пластичний образ „Вітру" (під вальс Шопена) справив цілковите враження льотности і зефірности теми, хоч артистка користувалася для сього і подекуди елементами клясичного балету.

Другий виступ учениць „Хмари" в супроводі „Ноктюрна" Прісовського і рецитації за сценою був триюмфом молодого колективу і найліпшим патентом композиційного таланту п-ні Вольської. Повільне гойдання цілої маси, граціозні пози окремих постатей, їх ріжноманітно відчутий в єдинім ритмі рух і німа пластика в фінальнім моменті, — все се разом утворило високоартистичний шедевр, гідний подиву і похвали.

Три начерки історії культури в двох виступах п-ні Вольської („Камінний вік" і „Амазонка") і в третьому — її учениць („Весняне свято") знову виявили так визначні пластичні здібности самої артистки, як і успіх її вдячної праці з молодими пластичками.

Але, може, найбільше захопила глядачів п-ні Вольська своїм драматичним талантом в трех кінцевих точках програми: „Сольвейга" (Ґріґ), „Неспокій" (Шуман) і „Боротьба з життям" (прелюд Шопена).

Трудно сказати яка з них трох

пієтизм до оригінальних форм народньої творчости в тому напрямі.

Доволі повно, як на умови моменту, запрезентував свою творчість par excellence український архитект Сергій Тимошенко з Харкова. З поміж його двайцяти проєктів церков, намогильників, більших і менших будинків та палат, виконаних ефектовною, акварельною технікою, не має ні одного, який би задихав компромісом, угодовістю зі смаком „обивательщини".

Треба знати, з якого світа він до нас прийшов, щоб зрозуміти цю його безкомпромісовість. Особистий приятель Васильківського, організатор і голова харківського гуртка українських художників, побідник в конкурсі на харківський собор, це більш менш зразок „титулятури" цього артиста.

Це рівночасно й очеркує його індівідуальність. Правда памятники старого деревляного будівництва України відбилася на проєктах Тимощенка помітно слабше аніж памятники камяної архитектури типу „українського барока".

Артист пішов до своєї мети дещо упрощеною дорогою, аніж це роблять ті, чи другі його товариші. Маючи перед собою завдання — перенести форми определено - українського будівництва з дерева в модерний матеріял, він вийшов з заложень утворених українськими будівничими кінця XVII. віку, тих самих, що в соняшну епоху Мазепи і Заборовського творили „українське бароко". Це був дивний момент в історії української культури. Розбуджена Хмельницьким національна самосвідомість кристалізувалася в форми самостійної держави, якій мав княжити Іван Мазепа. Між Европою і Київом навязано стислий, безпосередний контакт. Почалася виміна талантів і мистецьких цінностий. Двома дорогами — з півночі і заходу прийшов до нас барок на зміну ренесансови. І сталося дивне диво.

Вперве в українській історії — ефектовний, чужосторонній стиль не покорив „гречкосіїв" а заставив до реакції їхньої самобутности в в формах власної, давно скристалізованої, деревляної архитектури. Пішли собі на зустріч два світи, два елементи і поєдналися, як рівний з рівним, як вільний з вільним. Примітивізм дерева перейшов в утончені форми каміння, але заложення остало те саме, українське. Навязанням до того щасливого моменту є граціозні і мальовничі архитектурні проєкти Сергія Тимощенка.

Львів, 27 червня 1922.

точок під оглядом артистичним і композиційним випала найліпше — всі вони, кожда по свойому, хвилювали і потрясали глядачів, але найглибшої драматичної експресії в ритмічній динамиці руху все таки здається нам, досягла артистка в інтерпретації Ґріґа („Сольвейґа").

Пишним акордом, що увінчав сей вечір, був виступ п-ні Вольської разом з ученицями на тему образу Ботічелього „Primavera". Навіть на маленькій сцені „Ul'я", в убогих декораціях, він відживив перед нами божественний твір великого Італійця.

Можна би побажати, щоби цей вечір повторено на більшій сцені, бо він вартий зацікавлення ширшої публики.

Нам свого часу довелось бачити Айседору Дункан, стоячи близько до праці Адольфини Пашковської і подивляти її виступи в Києві і отсе недавно в Варшаві. Ми не будемо робити паралель і зближень, але скажемо коротко, що талант п-ні Вольської і її праця мають своє самостійне і високо цінне значіння в розвою плястичного мистецтва.

Яко учитель жеста і мімодрами в театральних школах Київа і яко режисер Держ. театра в столиці України я, особисто, не можу недоцінювати велику вагу жеста в сценічнім мистецтві, але сеж повздержує мене і від безкритичного захоплення; тим не менш плястичний вечір п-ні Вольської дав мені почуття великої насолоди і полишив глибоке враження разом з певністю, що львівське мистецтво в особі п-ні Вольської набуло талановиту артистичну силу і визначну працьовницю на полі театральної педаґоґії.

Notabene. Поляки так люблять докоряти нам ніби нашою некультурністю, браком заінтересовання мистецтвом...

Але на плястичнім вечорі п-ні Вольської, що відкриває їм нову галузь мистецтва, ми бачили переважну більшість жидівської публики і то не в імпонуючій скількости!...

Sapienti sat.

Як Українець, я був дуже втішений побачивши в ансамблі п-ні Вольської двох спритних учениць її школи, Українок — але-ж як Українцеви мені навинулась болюча думка:

А де-ж наша українська театральна школа? Чому й ми не маємо тут, у Львові своєї вчительки сценічної плястики?

Учениці є і ще їх найдеться доволі, маємо й поважні театрально-педаґоґічні сили — чому-ж не маємо школи?!

Микола Вороний.

Платіть партійний податок!!! Присилайте на адресу! „Краєвий Союз Кредитовий" у Львові, Ринок 10., вкл. кн. ч. 5.000. Жертводавці повище 500 мп. будуть оголошені поіменно!!

З концертової салі.

Концерт „Бандуриста".

Рухливе і знаменито зорґанізоване Т-во Академічний Хор „Бандурист" виступив дня 24. ц. м. з власним концертом в користь голодуючих на В. Україні, який повторено дня 25. ц. м.. На програми зложилися: пять мужеських хорів, деклямація і соля: барітонове, фортепянове і скрипкове.

Поет Микола Вороний захопив публику своєю деклямацією так, що був приневолений до наддатків. Поет виголосив дві частини з великої літурґічної поеми „Requiem", яку він саме тепер пише, п. з. „Dies Irae" і „Hostias". Твір цей, зарисований на ширшу скалю, якраз відповідає тому страшному ментові, що переживає людскість і особливо сучасна Україна. Балляда „Хам і кат" є синтезою того упадку морального, який запанував в останніх часах. В додатках на одному і другому концерті виголосив поет неменш експресійні свої твори: „Молитва", „Краю мій рідний" і „Сонце заходить". До незвичайного успіху поета причинився не тільки глибокий зміст згаданих його творів, як і само виголошення, наскрізь артистичне, за що вдячна публика нагороджувала поета бурею оплесків.

В 94 псальмі Давида, в перекладі Куліша, виконанім баритоном п. Т. Мартиняком в супроводі фортепяну, при якім засів сам композитор п. Василь Барвінський, почули ми модерну обробітку духовного тексту, де часто при речітатіві соліста фортепян ілюструє глибокі настрої псальма. Точка викликала глибоке враження на слухачах, хоч милий і так сказатиб більше ліричний голос соліста не всюди відповів завданням композиції, яка вимагає місцями дуже великої експресії. За те ліричний тембр голосу співака вибивався дуже корисно в другій части псальма — молитві.

Відома вже у нас як одна з кращих пяністок п. Дарія Бандрівська виконала дуже удачно: Шумана — Intermezzo es moll, Дебіссі — Rêverie і Шопена — Etude f-moll. Найбільший ефект викликала пяністка модерною композицією Дебіссі, і то завдяки великій техніці і тонкому зрозумінню дуже трудної до виконання і віддання композиції.

Артист-скрипак п. Р. Придаткевич, котрий перед тижнем виступив був перед львівською публикою з власним концертом, дав нам знов нагоду налюбуватися його повним, чистим, шляхотним тоном і взірцевою технікою. Композицію Кореллього „Folies d' Espagne" виконав артист з великим зрозумінням. Видно було, що обдумав її незвичайно совістно. Належить додати, що сам вибір композиції не дуже підходив під смак нашої публики, яка воліла би була почути замісць варіяцій, якийсь більше ефектовий твір, в якім артист був би віддав усі свої багаті засоби. На другім концерті в неділю виконав артист три модерні коротші композиції, якими зовсім захопив слухачів.

Більшу частину програми концерту виповнив мужеський хор „Бандуриста" під управою свойого дірігента д-ра В. Неділки. Виконано: 1) А. Вахнянина „Наша жизнь", на жаль не в первіснім обробленню, а в якійсь пізнійшій, не дуже щасливій редакції, 2) Ґріґа „Пізнання краю" в супроводі фортепяну, 3) Шуберта „Туга" і „На ґондолі" і Мендельсона „Пеан в честь мистців", також в супроводі фортепяну. Усі згадані композиції вимагають численного, сильного хору, свіжих, звінких голосів і великої експресії. На повну похвалу хору і його енерґічного і наскрізь артистичного дірігента належить признати, що „Бандурист" вивязався зі свойого тяжкого завдання під кождим оглядом бездоганно. Хор зложений з більше як 60 співаків, завдяки невтомимій праці дірігента взірцево зіспіваний, віддавав усі динамічні фінезії так ріжнородних композицій, усі pianissim-a, foutrssim-a, cressend-a, decrescend-a і т. и. дуже рівно і дуже ефектовно.

В композиціях „Наша жизнь", „Пізнання краю" і „Пеан" чути було захоплення самих співаків і текстом і музикою, тож і не диво, що це захоплення уділилося і зібраній публиці, яка нагороджувала кождий виступ хору горячими оплесками. З композиціями Шуберта, обчисленими на деклямацію і ніжнійше відчуття, той сам хор справився взірцево. До загального успіху і до повного ефекту причинилися солісти „Наша жизнь" пп.: Щіріхай — тенор і М. Винницький — барітон, а в „Пеані" пп.: Шіріхай, Смішко (I. тенор), Попович, Яримович (II. тенор), М. Винницький і Охримович (I. бас) та Ґоців і Попель (II. бас) поправним виконанням своїх партій.

Фортепяновий супровід (кромі барітонового соля) спочивав в руках п. З. Лиска. Його безпретенсіональна, а дуже поправна і артистична гра на пр. в композиції Ґріґа, причинилася в великій мірі до успіху концерту.

Під музикальним оглядом концерт „Бандуриста" належить безперечно до найкращих в останнім сезоні і маємо повну і оправдану надію, що після ферій почуємо у виконанню „Бандуриста" під орудою його дірігента д-ра Неділки не тільки чужих композиторів, але і своїх, коли не новійших то старших, між творами котрих є правдиві перлини нашої музики.

На превеликий жаль наша публика на обох концертах не дописала. Ні добірна програма концерту, ні благородна ціль не була в силі притягнути ширших кругів нашого громадянства. Воно на жаль потвердило відому приповідку, що „ситий голодного не розуміє". Та й ця публика, що прибула на концерти, помимо того, що початок концертів був назначений аж на 8. год. (9 ту по соняшному численню) остала вірна собі в своїй девізі „пізного Івана" та опізнила концерти ще на пів години. З тим належалоб вже раз скінчити, а то тим способом, щоби чи то солісти, чи то хори, чи то театральні артисти зачинали свої концерти чи виставки точно о назначеній годині, хочби й без публики. Може аж такий радикальний спосіб вилічить нас з тої тяжкої недуги. *Домет.*

Памятайте про пресовий фонд „Громадського Вістника"! — Жертви проситься слати до Краєвого Союзу Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Громадського Вістника".

НОВИНКИ.

— **Конфіската.** Вчорашнє число (103) „Громадського Вістника" з дня 28. червня 1922 сконфіскувала львівська прокураторія за кілька слів в новинці „Невдалий здвиг" (49).

— **Оборона в справі Ст. Федака і тов.** Проти акту обжалування Прокуратури при Окр. кар. суді у Львові з дня 6. VI. 1922. St. 12151/21 (Vr. 4424/21), в справі Стефана Федака і товаришів внесла оборона в неділю дня 25. VI. 1922 вивід спротиву.

— **Не в'льно говорити по українськи!** До нас прийшов громадянин Остап Левкович з такою скаргою: Я їхав вчора трамваєм і говорив зі знакомим по українськи. Не подобалося це одному з присутних там функціонарів поліції, який на найблизшій стації стягнув мене з воза і завів до казарми жандармерії. Тут обскочила мене гурма поліцаїв, які серед поштуркувань і ударів в лице і голову почали мене „переслухувати". На превелике своє здивування я почув, що в трамваю я спровокував публику співом „Ще не вмерла". Назнущавшися надімною доволі пустили мене на волю. Приходжу і запитую Шан. Редакцію: За що мене водили поліцаї, за що били і знущалися наді мною?

— **Інтернат і школа оо. Редемптористів в Збоїсках.** На численні запити, хто є оо. Редемптористи і чи можна приміщувати дітей в їх інтернаті, відповідаємо: ОО. Редемптористи в Збоїсках, це головно Бельґійці, що приняли наш обряд і національність, обзнакомлені з нашою літературою й історією. Є одначе між ними й Українці з роду, а всі вони добрі учителі, які зуміють виховати українських дітей в християнськім дусі. Ігуменом монастиря є о. Й. Сехрайверс, Фляманденць, високоосвічений і любитель молодіжи. Інтернат і школа буде міститися в двоповерховім будинку в чудовім парку в Збоїсках. Цього року буде покищо I. кл. ґімн. Питомці будуть здавати при кінці року іспити в українській ґімназії. Услівя приняття: 7.000 мп. місячно і харчі: 10 кґ. пшеничної муки, 10 кґ. житної муки, 5 кґ. круп, 3 кґ. омасти, 1 кґ. цукру або все в харчах.

— **Авраменко на провінції.** В суботу дня 1-ого липня і в неділю дня 2-ого липня українська балетова трупа національних танців арт.-балетм. Василя Авраменка дає перші виступи в салі Міщанського Братства в м. Тернополі. В склад трупи входять пані: Скибівна, Степова, Коханівська, Шкраметко, Слава, Ковалівна і 6 літня дівчинка Ярина (solo); панове: Садовський, Ольшанський, Маняк, Фостенко, В. Авраменко, Терлецький, Коханівський і Іваненко. Частина прибутку з вечорів призначається на допомогу голодним України. Після Тернополя трупа обіде визначнійші міста Галичини, в яких обзнайомить провінцію з народнім українським танцем в сольових і масових виступах.

— **Чому це так?** Громадяне села Грабовець коло Стрия жалуються на о. дек. П. Шанковського, який всяким робом перешкаджає їм в будові своєї власної церкви в Грабівци. Він дав передше на її будову свою згоду а тепер чомусь не хоче допустити до її будови і навіть ходив до польського воєводи в тій справі.

— **Пожар водної стації в Любачеві.** Вечером дня 21. червня запалилася в Любачеві водна стація, приміщена в деревляній шопі. Ратункова акція була утруднена, бо хтось отворив рівночасно водопровід, так, що вода залляла тор. Огонь знищив до тла всі машини і металеві урядження. Шкода виносить багато міліонів.

— **Незвичайна клепсидра.** „Ґазета поранна" з дня 28. ц. м. пише: „Зі стіни Народного Дому здерто вчора клепсидру такого змісту: „„Марною і подлою смертю згинули для українського народу слідуючі студенти-зрадники: (тут слідує спис 23 студентів з їхніми адресами. Є це молодці (!), які вступили на університет Яна Казимира у Львові). Повідомляється про це все українське громадянство в надії, що зготовить їм такий похорон, на який вони заслуговують. Ганьба їм!"" Підпис: О. К. Б. Львів. Як видно — каже Ґазета поранна — „Український Комітет Бойкоту" знову ділає".

— **Біоґрафія посла Берната.** На днях помер в Будапешті мадярський посол до парляменту Беля Бернат, який 33 роки займав посольський мандат. З його життя подають часописи такі цікаві подробиці: Мав 73 літ, знав кождого зі своїх 12.000 виборців особисто, був гостем на 2.462 весілях, 4.000 разів був хрестним батьком, денно ходив по 40 поверхах за орудками в користь свойого округа, писав денно 25 до 30 листів. Кожда громада його виборчого округа іменувала його своїм почесним горожанином.

— **Кошти відкриття Америки.** Недавно знайдено в Еспанії рахунки видатків подорожі Колюмба на відкриття Америки. Платня для Колюмба і товаришів, яку виплачували Колюбови брати Пінцон в Пальос, і всі инші видатки виносили разом 35.000 песетів, отже заледво 15.000 долярів! З документів виходить, що головно згадані брати Пінцон, властителі корабельних варстатів в Пальос дали Колюмбови змогу відкрити новий світ, даючи йому кораблі і гроші до розпорядимости.

— **Ліквідація польських полевих судів.** Польське міністерство війни ліквідує воєнні полеві суди на східних „кресах".

— **Румунське зарядження.** Румунські власти зарядили, що всі чужинці мають зараз по прибуттю в Румунію зголоситися в найблищім

поліційнім уряді, як також мають зголосити там свій відїзд. За непримінення до того зарядження грозять Румуни вязницею до 1 го року.

— **За театральними кулісами.** Директор театру в Бадені заскаржив ввісного драматичного артиста Асляна до суду за те, що той, заповівши свій гостинний виступ в Бадені, не схотів того дня грати тому, що на салі було лише 40 люда. Аслян оправдується тим, що грою перед таким числом публики нарушив би він свою повагу. Суд відрочив розправу, бажаючи засягнути поради знатоків, одначе правдоподібно Аслян програє бо в умові не було нічо сказано про скількість публики на салі. — Артисти театру „Комедія" в Варшаві зажадали, щоби декорації й реквізити лежали завжди в театральнім будинку, зажадали також від директора зложення ґарантії в висоті двомісячної ґажі. Ці домагання стоять в звязку з частими банкроцтвами театрів в останнім часі і запобігають тому, щоби директор не пускав артистів без гонорара — на „зелену пашу".

— **Огні.** Ще не перестали димитися попелища по пожежах, про які ми кілька днів тому писали, а вже приходиться занотувати нові, що послідними днями знищили людського майна в десятки міліонів вартости, В Пітричах, пов. золочівського згоріли 4 загороди з 12 будинками, в Кніселі, пов. бобрецького, 4 загороди з 18 будинками, в Суховоли, пов. цішанівського, 3 загороди з 14 будинками, в Братківцях, пов. стрийського, 1 загорода, у Ветлині, пов. ярославського, 1 загорода, в Полянці, пов. львівського, 4 загороди з 10 будинками, в Пукові, пов. рогатинського, 1 загорода, в Майдані, пов. надвірнянського, 1 загорода, в Рогатині 1 загорода а в Лисци, пов. богородчанського згоріла церква з цілим урядженням і утварю. Це страшні жнива пожеж в несповна одного тижня. Дві третини пожеж приключилися від громів, одна третина з необережности полишених без догляду малих дітий. З погорільців ледви одна двайцята часть була обезпечена від огню. Церков в місточку Лисци, біля Богородчан, була обезпечена від огню на двайцять тисяч марок. Що сегодня за ці гроші можна побудувати чи купити, вже тепер знають „дбайливі" о церковне майно лисецькі міщани з панотцем во главі. Обезпечена сума не вистарчить на збудування малої каплички не то церкви, а де ще урядження, де утвар? Населення знищене війною не може стягнутися на будову нової церкви, але й на віщо їм церкви? Хибаж у місточку нема костела? Тож то „wszystko jedno"—навчають сусідські панотці. Orce в короткім часі вже друга церква впала жертвою пожежі. Перша згоріла в квітни в Ганусівцях біля Станиславова. Там парохіяльний комітет занедбав заплатити асекураційну премію і через те утратив право до відшкодування; тут обезпечили будову на маловартну ціну. І тут і там виноватцями комітети парохіяльні, а чейже у них засідають чільні в громаді люди і сільська інтеліґенція. Темного селянина можна би в таких випадках виправдати, але комітетам парохіяльним цего ніяк дарувати не можна. Комітети повинні понести наслідки своєї непростимої байдужности. *Я. Крип.*

— **Арештовання литовських редакторів.** В Вильні арештували Поляки редакторів литовських часописів „Вільнієтіса", „Літва" і „Наша Земя".

— **Нові обмеження міґрації до Америки.** До парляменту Зєдинених Держав увійшов внесок, обмежити іміґраційну квоту припадаючу на кожду народність, з 3 на 2 проц., так що замісць 350000 іміґрантів впущено би до Америки лише 233000 на рік. Внеску ще не ухвалено, але супроти зростаючого безробіття в Америці належить такого обмеження сподіватися. Від 1. липня можна виїзджати до Америки тим, що відповідять всім вимогам іміґрації. В тому році Америка прийме ще з Польщі 28 тисяч іміґрантів.

— **Вибух Везувія.** В ночі на 21. червня наступив вибух Везувія. Лява розсадила менший кратер вулькану і виллялася потоком 10 метрової ширини в долину. З кратеру видобуваються густі клуби диму, що каже сподіватися дальших вибухів. Вибух супроводили світляні явища, які розяснювали околицю до висоти 400 метрів. Серед населення в околиці вулькану повстав небувалий переполох.

— **А таки великани.** Французькі летуки задумують збудувати літаки-великани для перевозу осіб і почти до Америки. Літаки мали би бути уряджені на взірець корабля, зі спальнями, сальонами, їдальнями і т. д. Скорість їх виносила би 400 англ. миль на годину, а висота лету 10 англ. миль. Цікаво лише, хто поважиться таким „кораблем" їхати до Америки.

— **Всім гуманітарним Інституціям, захистам і філіям до відома.** Український Червочий Хрест в Канаді просить нас повідомити, що тільки ті просьби о підмоги буде узглядньовати, які будуть затверджені Головним Виділом „Українського Краєвого Товариства охорони дітий і опіки над молодіжю" у Львові, щоби запобігти роздроблюванню допомогової акції і не довести до визискування народної добродійности через непокликаних людей. Виділ підписаного Товариства просить проте, відносні подання пересилати на його руки, а він потім вишле їх до Канади. — „Українське Краєве Товариство охорони дітий і опіки над молодіжю" у Львові. вул. Бляхарська ч. 11. І. п. 1314 1-2

— **Пригадка.** Пригадується членам „Народної Торговлі", що загальні збори тогож стоваришення відбудуться в четвер 29 ц. м. в справі зміни статута і в пятницю 30 ц. м. із звітом діяльности — за кождим разом точно о 10 год. передполуднем в салі „Української Весіди" в „Нар. Домі" у Львові. Леґітимацією вступу лиш для членів — власна уділова книжочка.

Курс грошей.

Курси заграничних валют. Львівська неофіціяльна біржа нотувала дня 25. червня: американські доляри 4525—4.530, одинки і двійки 4.425—4430, канад. доляри 4.450—4.460, одинки і двійки 4.350—4.360, нім. марки 13·00—13·05, сотки 12·00—12·90, дрібні 12.50—12·70, леї 27·00—28·00, дрібні 28·00—28·20, чеські корони 85·00—88·00, дрібні 80·00 до 85·00, австрійські тисячки новійшої емісії 600—700, старшої емісії 1600—1700, сотки новійшої емісії 60·00—70·00, стар. емісії 160·00 — 170·00, 50 - коронівки 30·00—45·00, 20-коронівки 24—26, 10-коронівки 10—12, 1-ки і 2-ки 0·00—0·00, цар. рублі 5 сотки 1·80—2·10, сотки 000—000 25-рубл. 1·70—1·80, 10-ки рубл. 1·40—1·50, решта дрібних 0·80—0.90, думські тисячки 20·00—30·00, думські 250-рубл. 15·00 до 22·00 карбованці 1·00—2·10, гривни 4·00—7·50, франц. франки 365—385, фунти штер. 19.000—19·100, шв. франки 820—860. Золото: 20 кор. 17.500—17.600, 20-франківки 16.300—16.600, 20 марківки 18·300—18·500, фунти шт. 15 500—15.800, 10-рубл. 24.500—24.800, дол. 4 380—4.440. Срібло: Австр. корони 350—357, 5-кор. 1760—1800, фльорени 880—900, рублі 1.480—1.500, копійки 6·80—7·00, амер. доляри 3500—3.600, половинки і чвертки 3.300—3.350, канад. доляри 3.100—3.200, дрібні 3.000—3.100, леї 350—350.

ЦИРК Л. ЧІНІСЕЛЛІ

Львів, площа Бема.

В суботу, 1. липня ц. р. о г. 8. веч. **Перша Велика Інавґураційна Вистава** Білети можна набувати в касі цирку вже дня 29. червня. Каса відкрита від год. 11—2 і від 5—8 вер.

З судової салі.

Розправа проти д-ра Ст. Федака.

Дня 23 червня 1922 р. відбулася у Львові апеляційна карна розправа проти д-ра Степана Федака, якого суддя Вальтер з III секції засудив недавно на 14 днів арешту з заміною на 28,000 мп. за переступство обиди чести з артикулу V закона з 17/12 1862 В. з. д. ч. 8 з 1863 з § 491 зак. кар. Розправі проводив радник Іван Огоновський, реферував рад. д-р Коссовіч, а як вотант засідав в трибуналі рад. Навроцкі. Обжалований д-р Ст. Федак явився особисто в товаристві оборонця д-ра Глушкевича. До субституції в обороні зявилися майже всі українські адвокати у Львові.

На самому початку розправи зажадав д-р Федак, щоби його справу реферовано в українській мові, на що д-р Коссовіч заявив, що він, не знаючи добре української, буде реферувати по польськи.

По актам справа д-ра Ст. Федака представляється слідуючо:

Ще в часі, як д-р Федак сидів у слідчій вязниці у Львові в осени м. р., будучи раз в канцелярії слідчого судді Анґельского, застав там відомого комісара поліції Кайдана, покликаного яко свідка і мав сказати в його присутности, що поліція вкрала сорочку його сина. Це дало привід прокуратурі зробити донесення до повітового суду секція III з жаданням укарання д-ра Федака за переступство з § 312 зак. кар. (обида публичного урядовця в урядуванню). Визначено в сій справі розправу, на якій явився тільки оборонець д-р Глушкевич. Переслухано ком. Кайдана, що зізнав, що він в критичному часі в суді не був в урядуванню, що д-р Федак, о скільки ужив інкримінованих слів, то ужив їх жартом до нього яко приватного знайомого чоловіка. На сій основі вирокуючий суддя Вальтер увільнив д-ра Федака від переступства з § 312 зак кар.

На сій самій розправі суддя Вальтер підніс, що до суду війшло ще одно донесення карне проти д-ра Федака о переступство обиди чести з арт. V зак. з 17/12 1862 В. з. д. ч. 8 з 1863 і з § 491 зак. кар. Сього переступства мав допуститися д-р Федак в салі розправ окружного суду карного у Львові дня 28 мая 1921 по закінченню процесу проти д-ра Ваня. Імеіно коли предсідатель трибуналу Невядомскі проголосив вирок засуджуючий обжалованого за злочин з § 93 зак кар. (обмеження особистої свободи — д-р Ваньо обіймав 1 падол. 1918 р. урядовання в суді в Золочеві в часі, коли судовий будинок був обставлений українським військом) на тримісячну вязницю — адвокат д-р Степан Баран яко оборонець д-ра Ваня зажадав голосу в цїли зголошення средства правного — рад. Невядомскі не уділив йому голосу, жадаючи, щоби сам обжалований заявився в справі вироку. Обжалований зажадав порозуміння з обороною і по короткій нараді з нею вернув на салю і заявив до протоколу, що його іменем в справі вироку уповажнює заявитися свого оборонця д-ра Барана. На се Невядомскі в найбільшому поденервуванню заявив, що д-рови Баранови голосу не уділить, а обжалованому оставляє три дні до зложення заяви, чи вирок приймає, чи ні, хопив акти під паху і вийшов до сусідної салі нарад. Так скінчилася розправа і по її скінченню — коли ще прокуратор Гіртлер знаходився в салі, д-р Федак сказав до публики „отсе дальше продовження насильства над нами", маючи на думці недопущення до голосу д-ра Барана і вкорочення його прав як оборонця.

Прок. Гіртлер зробив з цього урядовий ужиток і обвинив д-ра Федака о вище згадану обиду чести рад. Невядомского.

На розправі оборонець д-р Глушкевич спротивився трактуванню цеї справи, бо про неї д-р Федак нічого не знає, він не має повновласти заступати його і в сій справі, а кара за се переступство є більша (1 до 6 міс. арешту з § 491 зак. кар.) як кара за § 312 зак. кар. (3 дні до 1 міс. з § 313 зак. кар.). Мимо сього спротиву оборони суддя Вальтер засудив д-ра Федака за пер. з арт. V зак. з 17/12 1862 В. з. д. ч. 8 з 1863 і з § 491 зак. кар. по думці постанов § 493 зак. кар. на кару 14 дневного арешту з заміною на 28,000 мп.

Від вироку зголошено відклик і на апеляційній розправі д-р Глушкевич зажадав увільнення обжалованого на підставі § 46 проц. кар. (брак внеску покривдженого на укарання) і з § 530 зак. кар. (задавнення). На кождий випадок підніс неважність вироку з § 263 і з § 281, уст. 3, 4, 5, 8, 9 а і 9 б проц. кар.

По довшій нараді предсідатель трибуналу рад. Огоновський оголосив вирок, яким зноситься вирок суду повітового секція III у Львові яко неважний з причини неважности з § 263 і з § 281 уступ 8 проц. кар. задля браку ухвали на сполучення, неповідомлення обжалованого про розправу в сій справі й спротиву оборони на спільне трактовання. В мотивах вироку сказано, що суд мусить вияснити, чи трибунал в критичній хвилі урядував і чи д-р Федак сказав се приватно до публіки, бо коли так, то рад. Невядомскі міг би скаржити тільки яко приватний обвинитель, чого не було.

Справа проти д-ра Федака рушила отже назад до секції III.

Рух в українських товариствах.

Міщанське Брацтво у Львові.

Сьогорічні загальні збори „Міщанського Брацтва", з черги пяті по світовій війні — випали дуже гарно. Тому що льокаль товариства показався за тісний, збори відбулися в домівці „Сокола Батька". На внесення п. Преторіуса головою т-ва вибрано через аклямацію п. Миколу Заячківського, дир. „Народної Торговлі". До Головного Виділу вибрано: Теодора Преторіуса, Антона Оприска, Олександра Ониська, Семена Козака, Теодора Голіяна, Дениса Кучику, Петра Сенюту і д-ра Ст. Барана. Заступниками виділових вибрано: Адама Лотоцького, Станислава Михалевича, Станислава Лаврова і Миколу Огродніка. До контрольної комісії вибрано: Михайла Стефанівського, Михайла Галібея і Миколу Кривецького. Виділ уконституувався, вибираючи п. Теодора Преторіуса містоголовою, п. Теодора Голіяна секретарем, п. Петра Сенюту касієром, п. Семена Козака господарем, п. Миколу Огродніка бібліотекарем.

ЖЕРТВИ

Рідна Школа.

На „Рідну Школу" вложили в Мп.: П. Дзюбинський 500, Цюринський 1000, Б ганський М. 500, М. Гірник 500, Г. Богоніс 200, Колодій 200, Кричковський В. 220, П. Будзан 400, Ст. Мощинський 500, Левицький 181, громади: Любича князі 2976, Вільки мазовецькі 5300, м. Рава руська 6660, Сеньківці 4715, Девятир 7217, Любича камеральна 7140, Тенетиська 7000, Забірє 5000, о. Е. Ломницький, Біла 500. Прислали: Др. В. Пежанський 464.166, яко збірну жертву з громад: Ужгород, Густ, Мункачів, Волосянка, Волове, Кошиці, Берегсас, Севлюш, Перечин, Верецки, Бутина, Рагів, Березна та одиниць з инших місцевостий Підкарпатської України. Іван Сернівка з Кошиць 33.333, Петро Телевяк з Пшібраму 1460, Степан Черниш 1000, місто вінця на домовину блаж. п. дружини, Микола Кочубей з Відня 2 фунти стерл. З Америки прислали: Всч. оо. М. Кінаш 20 дол., М. Кузьмак 10 дол., Український запомоговий Комітет в

Northampton 75 дол., др. Семен Демидчук Новий-Йорк зб. 175.45 дол., Адміністрація „Свобода“ в Джерзи Сити 1 дол., Василь Прихода 15 дол., а то від тов. „Братня поміч“ при церкві в Франкліні 10 дол., а від Онуфрея Тухлія 5 дол., К. Багрій з Нюарку зб. жертву 35 дол., „Світ Дитини“ 15 леїв і 1 дол. Зложили в Малашівцях на весіллях: у Андрія Свиступа 870, Генки Лукасевич 500, Матвія Держируки 600, Йосифа Гураля 300, новоженці: Яцко і Текля Кравчуки та Василь Мандзій с. Івана по 1000, громадяне: Г. Луганко 600, Р. Брибідир і М. Бриґідир с. Романа по 500, К. Гураль 300, С. Мандзій 200, В. Копач с. Василя, В. Мандзій с. Максима, М. Козбур, Ю. Ходоровський, Й. Лучанко, С. Дудинський, В. Лучанко, с. Романа, и. Тимочко, с. Дмитра по 100. — Вп. Жертводавцям складаємо щиру подяку і просимо о дальшу память. IX 1—1

Просвітно-орґанізаційний фонд „Просвіти“.

32) Микола Мох Львів 1000, кличе: Лисогора студ. філ. Львів, Гр. Лужницького студ. філ. Львів, Данила Поповича, Гнилички; 33) Марія Кекишівна Львів кличе: В. Бачинську жену д-ра Вол. Бачинського Львів, Марію Крипякевичеву Львів, Олену Качоровську Миколаїв коло Гаїв; 34) IV. кл. філія Української ґімн. Львів 2165, кличе: всі четверті кляси українських ґімназій в краю. 35) V. кл. філії української ґімн. Львів 2530, кличе: всі пяті кляси українських ґімназій в краю; 36) д-р Володимир Кульчицький віцепрезидент суду Львів 1000, кличе: Йосифа Дрималика радн. суду Львів, Маріяна Онишкевича радн. суду Львів, Зенона Лукавецького радн. суду Львів. 37) Дир. Денис Коренець, Львів 2000, кличе: о. Йосифа Логинського, Страшин нижний, Семена Іванусика з Равщини, Теодора Ярку з Ярославщини; 38) Володимир Дорошенко Львів 1000, кличе: Іванну Барчинську Золочів, Стефанію Охримовичеву, Золочів, Волод. Кульматицький Львів; 39) Василь Шевчук кличе: о. Мих. Романишина, Суходіл. Розалію Іванчуківну, Мразниця п. Борислав (на довільну квоту). Івана Левицького радн. скарбу Львів; 40) Петро Курманович Львів 1000, кличе: Романа Кулицького інж. Мразниця Борислав, шиб „Ліманова“, о. Лев Курманович, парох Запитів, д-р Василь Смолин лікар Краків, Кебузінський ур. почт. Бохня; 41) О. М. Львів 1000, кличе: Р. М. Львів, о. О. Щербанюка, Букачівці, Г. Р. урядн. под.; 42) Петро Левицький Львів, 1000, кличе: Василя Бережинського радн. суду Самбір, Івана Герасимовича радн. суду Надвірна, Ковакевича радн. суду Самбір; 43) Микола Скрипка Львів, 1000; 44) Петро Кітка Львів, 1000; кличе: Степана Тютька Львів, Ілию Антонюка, Золочів, Танаса Комара Городенка; 45) Василь Болюх, Львів, 5000, кличе: д-ра Дм. Юркевича, Львів, о. Кордубу, пароха в Кутківцях, Миколу Турина, дир. „Торговлі“, Тернопіль; 46) Іван Мусій, Львів, 1000, кличе: Мик. Галушку, Ст. Микітку і Олексу Гадзікевича, всіх зі Львова.

Голодній Україні

зложено в „Дністрі“ кн. 13.380 в часі від дня 22. мая по день 6. червня в польських марках:

По 5000: Парохіяне с. Новосілки, Янина Янович, Тарнобжеґ, проф. В. Білецький, Львів, Й. Калуський Дунаїв, Петро Бекесевич, Львів, Ґреґоращук, Підволочиска, Олександер Онисько Львів, Зиновій Пеленський Львів, Волод. Рудницький Львів, оо. Редемптористи Збоїска, Яків Насс Львів, о. В. Левицький Журавники (в церкві), 4.930 Парохіяне с. Хітар (в церкві), 4.750 Ольга Пелехата Нуще, 4.650 о. Ілля Оренчук Станиславів, 4.500 Парохія Білий Камінь, 4.300 урядники „Карпатії“ Львів. 4.025 Громада Осташівці, по 4000 Дмитро Ґольдера Львів, нотар В. Дяків Немирів, Микола Мороз Львів, Др. Юлій Савчак Львів, др. О. Макарушка, Е. Гриневецький Львів, Денис Глібовицький і Т. К. Львів, Парохіяне з Молодиньча (з акаф.) др. І. і Володимира Бандель Львів, о. Мих. Дмитрик Станиславів, о. М. Цурковський Пчани, др. Кміцикевич Львів, 3.800 Парохіяне с. Ославиця, 3.705 ученики держ. дівоч. школи вправ Львів, 3.500 уряд парох. Городиславичі, 3.100 парохіяне Струтина і Зарваниці, по 3000 Йосифа Панківська Львів, Василь Юрас Клепарів, А. Стариць-кий Снятин, О. Кулинич Рудки (зб. на учит. конф), Ігнатій Дзерович Львів, інж. Павло Дурбак, др. Вол. Охримович Львів, др. Ів. Куровець Львів, Софрон Ференцевич Львів, Мих. Галущинський Львів, Г. Лисинецький Львів, Горожанна м. дохід з концерту, о. Волод. Гнатюк Львів, Тома Головацький Мальмансталь, др. Іван Юзич Книгиничі, Степан Чепіль Львів, 2.972 діти жіноч. школи виділ. Бережани, 2.900 Вол. Кекиш Радомишль, 2.800 уряд парох. Ілемє, 2.700 громада Пеняки, по 2.500 др. Ст. Мудрецький Тозсте, о. Мирон Левицький Рожнятів, 2.390 парохіяне с. Кореничі, 2.327 громада Данилівці, 2.300 о. В. Ардан Корчів, по 2.200 уряд парох. Стриганці (збірка), С. Кульматицький Львів, 2.180 шкільна дітвора Махнів, 2.160 Х. Х. Львів, 2.157 Брацтво св. І. Милостивого при ц. Юра Львів, 2.100 Мел. Банковська Львів (збірка), по 2000 М. і М. Карманські Дубецько, д-р Максим Музика Львів, О. Пеленський Самбір, о. Гнат Слободян Підмонастир, Ірина Левицька Жуків, О. і В. Микласевичі Калуш, Ігнатій Клименко Львів, о. А. Левицький збірка в Хватові, інж. Вол. Бартош Львів, Вас. і Юлія Чуми Львів, о. Юліян Дуткевич Суходоли, о. Евз. Бачинський з нагоди хрестин у п. Сенюти, Евген Мартинець Львів, Іван Турчиський Львів, Т. Сениця Борщів, А. Мазур Львів, Роман Зубик Львів, Сидір Каратницький Львів, Микола Мельник Львів, Максим Балух Львів, Петро Левинький Львів, Ал. Барвінський Львів, Сидір Громницький Львів, Антін Березинський Станиславів, Стефанія Монцібович Львів, М. Люіс, Лямбер, Паньків Львів, др. І. і Д. Салагуб Львів, Евген і Евгенія Винярські, М. і В. Бараники Заліщики, Дарія Старосольська Львів, Стефанія і Волод. Тарновецькі Львів, Волод. Гнатишак Львів, Волод. Богд. і Яр. Яворські Богородчани, Ольга Филиповичева Н. Санч, о. Ів. Новосад Львів, Іван Іжицький Львів, Степан Савула Ліско, Мих. Стецкевич Голоско вел., проф. Юліян Стефанович, 1.691 Весільні гості пп. Сосновських Бовшів, 1.611 о. Семен Шпіцер Солуків, 1.580 учениці II б. дівоч. ґімн. Львів, по 1500 о. Гаврилюк Богданівка к. Львова, Марія Пінчинська Краків, Яців Нестор Маріямпіль, по 1500 зі Львова: Олена Маланюківна, проф. Микола Мельник, Антін Корнацький, Волод. Штоґрин, Алексій Чайка, Ст. Шипка, Володислав Салаґан. 1.400 громадяне с. Дубє, 1.300 громадяне с. Суходоли, 1.200 А. Сушкова Львів, 1.100 Церковна збірка Кальне-Хітар.

Не можна подумати !!!

щоби хтонебудь не захотів піти на

Великий Січовий Фестин

який відбудеться на площі „СОКОЛА БАТЬКА“ дня **2. липня** ц. р. від год. 4. по пол. Там буде тільки невиданих ще у нас несподіванок, що годі собі уявити. Треба піти й пережити. 1—1
1843

Відозва.

Управляюча Комісія Вдовино-сиротинського Фонду станиславівської дієцезії просить Всч. Духовенство зголошувати під її адресою рід занять, які моглиб дотичних парохіях обняти убогі вдови або сироти. При цім зазначується, що можна зголошувати не лише заняття при господарстві, але бюрові, фахові і т. и. — Рівночасно проситься священичі вдовиці і сироти, які шукають заняття, подати сюди свою адресу і рід бажаного заняття.

Станиславів, дня 16. червня 1921.

За Упр. Комісію В. С. Фонду:

о. д-р Ів. Фіґоль *о. Юстин Гірняк*

1836 1—4

ОПОВІСТКИ.

Т-во „Жіноча Громада“ у Снятині переслала до Адміністрації 50.000 Мп. на Придніпрянську дітвору, а 37.300 Мп. на Українських Інвалідів, 1—1

Засідання Виділу „Союза Українок“ відбудеся в четвер, дня 29. ц. м. о год. 6. вечером. На порядку нарад дуже важні справи, тому проситься всіх членів безумовно явитися. 1—2

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

Пошукую брата свого **Василя Дулика**, котий виїхав в р. 1908 до Канади. Адреса: Микола Дулик, Львів, Глинянська 5. 1840 1—3

До моєї дописі з дня 9. VI. ц. р. Гр. Вісти. ч. 87. в котрій я візвав п. **Іванця, уч в Радехові** до зложення 10 000 Мп. на голодуючих під загроженням виведення на денне світло його діл, заявляю, що узнаю свою ошибку і відкликую згадані слова, а за думки, які викликала моя допись, сим п. І. перепрошую. — К. Шостак ст. пр. 1835 1—1

Дрібні оголошення.

СТУД. ФІЛ. шукає мешкання у Львові (на ферії) і на цілий рік при сем'ї, де вчивби анґлійської чи французької мови або української стеноґрафії чи инших предметів. Ласкаві зголошення слати під „І. К.“ до Адм. 1814 2—2

СПОСІБНОГО мулярського майстра або підмайстра, евентуально будівничого прийме до робіт на провінції Інж. В. Рижевський Львів, вул. св Яцка ч. 14/II. п. Застати можна від 3—5 по пол. 1787 3-3

МЛИНСЬКЕ каміння, машини, турбіни, трансмісії, паси, ропні мотори, льокомобілі, ґатри, по конкуренційних цінах поручає „ПІЛЬОТ“ Львів Баторого ч.4. 1277в) 0—30

ФУТРО гарне, мужеське, з гарним ковнірем на продаж у Івана Яримовича, Львів, пл. Бернардинська 11. 1823 1—2

ПРОФЕСОР з родиною глядає на літо помешкання (з кухнею) найрадше в ґорах недалеко від залізн. стації. Зголошення з поданням умов до Адм. Гр. Вістника під „Літо. 1827 1—2

УКРАЇНКА інтеліґентна, богата, музикальна — з браку знайомости вийде замуж за інтеліґентного мущину. Фотоґрафія пожадана. Зголошення повною адресою. Турка н/Ст. Мирославський Орест. 1826 1—1

МЕШКАННЯ в горах і ціле удержання за 3.000 Мп. денно до винайму на час вакацій. Особи з віктуалами платять половину. З. Білас, Либохора, п. Бориня. 1832 1—1

КАТЕХИТА котрий обняв би заступство в парохії на селі на час літних ферій пошукується. Услівя подає і зголошення приймає Уряд парохіяльний в Ілавчу п. Сороцко. 1834 1—2

АБСОЛЬВЕНТ заграничної торговельної академії, володіє крім укр. чеською, німецькою та польською мовами, глядає відповідної посади. Зголошення слати до Адм. Гр. Вістника під „Абсольвент“. 1825 1—1

ФРИЗІЄРСЬКОГО помічника і практиканта прийме зараз — Руська 20 (дім „Дністра“.) XXIII 1—2

ПОШУКУЮ трудящої жінки в віці 35—40 до кухні і домашнього господарства. Платня місячна 5.000 Мп. і харч. Може бути біженка з В. України. Зголошення слати М. Галань упр. шк. Цетуля п. Радава коло Ярослава. 1830 1—1

УЧИТЕЛЬКА-Придніпрянка, вправна писарка на машині, в прикрих обставинах, прийме радо учительську або бюрову працю. Ласкаві зголошення до Адм. під „Надія“. 1831 1—1

Концепіста рутинованого

прийме зараз адвокат

д-р Сенела в ПЕРЕМИШЛІ — вул. Фредри ч. 6

1793 3—4

Шаріть наш часопис!

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Адвокат і оборонець в карних справах

Д-р Степан Баран

від 1. липня 1922. буде вести свою канцелярію 1752 6—8

В ТЕРНОПОЛІ, вул. 3. МАЯ ч. 5.

(готель Адлера, побіч Нар. Торговлі).

В четвер, 29. с. м. о год 8. веч. відбудеться у вел. салі муз. інст. ім. Лисенка

„Вечір Будяка“

при співучасти Вп. п. М. Свірської, пп. М. Вороного, О. Загарова, М. Крушельницького, балетмайстра Авраменка і ин.

В програмі куплети, рецітації, монольоґи, ревія одноактівка.

Оріґінальне „Маюфес“ і козацькі комічні танці.

Запрошення набувати в книгарні ім. Шевченка, в день вечора при касі. 1842

Ціни низькі.

Білянс за 1921 рік

Повітової Спілки для господарства і торговлі в Бродах.

Число членів 214.

Резервовий фонд	54.440·—	мп.
Спец. рез. страт на товарах	50.000·—	„
„ „ „ довжниках	50.000·—	„
Членські уділи	69.476·—	„
Разом	223.916·—	мп.

Рахунок зисків і страт

Зиск:		
з рах. обороту товарами		212·903·40 мп.
Страти:		
з рах. відсотків	25.706·48	
„ „ коштів зав.	161.986·75	
„ „ движимостей	5.130·—	192.823·23 мп.
Чистий зиск за 1921 р.		20.080·17 мп.

Розділ чистого зиску після рішення Загальних Зборів з 27/2 1922:

1) Замість дивіденди на бурсу ім. Шашкевича в Бродах	2.716·10	мп.
2) на фонд резервовий	2.008·07	„
3) на Рідну Школу	2304·—	„
4) на бурсу ім. Шашкевича в Бродах	5.020·—	„
5) на Українську Захоронку в Бродах	5·020·—	„
6) на фонд україн. Інвалідів	3012·—	„
Разом	20.080·17	мп.

1839 1-1 ДИРЕКЦІЯ.

Білянс за 1921 р.

„НАДІЯ“

Спілка господарсько-молочарська стов. зареєстр. з обмеж. порукою в Добромилі.

Загальні Збори приняли до відома і затвердили:

резервовий фонд:		
уділи:		
Зиски:		
З рах. відсотків	1.854·49	мп.
„ „ продуктів	556·66	„
До білянсу на р. 1922	384·57	„
	2.795·72	мп.
Страти:		
З рах. коштів завід.	892·06	мп.
„ „ движимостей	1364·16	„
Зиск з р. 1920	39.50	„
	2.795·72	мп.

1837 1—1 УПРАВА.

Надзвичайні Загальні Збори

„РУСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ПОВІТОВОЇ БУРСИ“ В БРОДАХ

відбудуться дня 3. липня 1922. о год. 3. по полудни в салі касинового Товариства „Основа“, а в разі браку приписаного числа членів о годину пізнійше з слідуючим денним порядком:

1) Отворення Загальних Зборів.
2) Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
3) Вибір нового Виділу.
4) Справа реставрації бурси.
5) Внесення і запити.

В Бродах, дня 23. червня 1922

А. Гошко секретар. *Д-р Лопатинський* голова.

1829 1—1

КІНОТЕАТРИ

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

висвітлюють від вівтірка 27. червня 1922. велику драму, оден з найкращих документів людської психіки, на 7 великих дій п. з.

„Упадок Сатани“.

(ЧОЛОВІК БЕЗ НІГ).

В головній ролі незрівнаний ЛЕВ ШАНСИ.

Дня 9. липня ц. р. о год. 5. по пол. відбудуться в домі п. П. Гавришкевича

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Господарсько-спож. Спілки Торг.

„ГАРАЗД“

в ЛИПІВЦІ пов. Чесанів

з слід. порядком:

1. Відкриття Зборів і вибір Президії.
2. Піврічний звіт діяльности кооперативи.
3. Зміна в Управі і Надз. Раді коопер.
4. Внески і заключення.
5. Замкнення Зборів.

Господарсько-спож. Спілка Торг.
„ГАРАЗД“

1824 1—1 коопер. з обм. пор. в Липівци.

Кравле Товариство кредитове

реєстр. стов. з обм. порукою у ЛЬВОВІ.

Білянс за 1921 р.

Число членів 1874.

Членські уділи	154.023·45	мп.
Резервовий фонд	34·049 —	„
Спец. рез. страт	33.503·96	„
Разом	221 576·41	мп.

РАХУНОК ЗИСКІВ І СТРАТ:

Зиски:

З рах. відсотків	128.031·80	мп.
„ реальности	7.100·63	„
Разом	135.132·43	мп.

Страти:

кошти адміністр.	131.026·80	„
Чистий зиск	4.105.63	мп.

який приділено до резервового фонду.

1841 1—1 УПРАВА.

УЧЕНИКАМ ПРИЄМНО і користно зійдуть вакації, коли зажадають поучення від Спілки Українських Кооператив Галичини у Львові, Зіморовича 20. 1790а 2-2

Адресова книга

української торговлі, промислу й свобідних звань.

Кооперативна накладня „Червона Калина“ приступає за почином і під протекторатом Краєвого тов. господарського „Сільський Господар“ у Львові до видання „Адресової книги української торговлі, промислу й свобідних звань“. Се буде книжка в роді звісного „Öffentliches Adressbuch“. Вона обійме кількасот сторін друку й матиме за ціль познакомити наше громадянство по можности з усіми українськими торговельними й промисловими фірмами у найширшому значінню цих слів, отже купцями, видавничими підприємствами, всякими спілками й кооперативами, фінансовими інституціями, фабриками, ремісниками, інжинерами, лікарями, адвокатами й взагалі всіми, кому залежить на піддержці з боку українського громадянства.

Крім українських фірм в Галичині й на Волині повинні подавати туди свої адреси і анонси також ті українські фірми, інжинери і адвокати, що працюють за границею і могли би стати посередниками й заступниками в торговельних зносинах краю з заграницею.

Оплати за оголошення такі: При дрібних оповістках по мп. 150 від слова, при анонсах: 1 сторінка (малої 16-ки) 18.000 мп., 2|3 стор. 14.000 мп., 1|2 стор. 10.000 мп., 1|3 7.000 мп., 1/4 5.500 мп.

Для українських гуманітарних і культурно-просвітних інституцій о половину дешевше.

Гроші слати до Земельного Банку Гіпотечного у Львові на рахунок „Адресової Книги“.

Оголошення присилати поручним листом на адресу Вид-ва „Червона Калина“ до рук Осипа Навроцького, Львів, вулиця св. Марка ч. 20. найдальше до дня 15-го липня ц. р.

Звертається увагу на обширнійшу статтю в цій справі в „Економічнім Вістнику, гляди ч. 103. „Громадського Вістника“ з дня 28. червня 1922.

1828 1—2 Вид-во „Червона Калина“.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ТОВАРИСТВА

„ФІЛІЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРЯ В ТУРЦІ“

відбудуться дня 5. липня 1922. о год. 12. в полудне в домі Філії „Просвіти“ в Турці з таким денним порядком:

1) Отворення Зборів.
2) Звіт з діяльности уступаючого Виділу
3) Переміна кружків тов-а „Сільський Господар“ на кооперативи — реферат д-ра Мирона Кондрата.
4) Вибір нового Виділу.
5) Внесення членів.

Просимо всіх членів Філії „Сільського Господаря в Турці, представників Кружків, всю інтелігенцію і свідоме селянство в повіті о ласкаву участь в Зборах.

Турка, дня 23. червня 1922.

Дмитро Великанович секретар. о. Григ Мороз голова. 1818 2—2

5.000 Мп.!

на будову дому „Рідна Школа“ в Станиславові зложили дальше по 5.000 мп. і кличуть:

Ясінський Юрко кличе: 1) Івана Остапяка Івана, в Радчі, 2) Миколу Цюцяка, Михайла, в Радчі. Остапяк Дмитро кличе: 1) Миколу Ванебу, Федора, в Радчі. Остапяк Микола, Івана, кличе: 1) Василя Остапяка, Остапа, в Радчі 2) Василя Остапяка, Михайла, в Радчі. Цюцяк Мих йло кличе: 1) Івана Кокотича, Василя, в Радчі. о. Дутчак Яків кличе: 1) Дмитра Дутчака в Снятині, 2) Миколу Дутчака в Снятині. Іванчук Гринь кличе: 1) Миколу Терлецького в Стебнику, 2) Йосифа Лабанця в Новім Селі. Максимович Степан кличе: 1) Петра Терлецького в Рогові. Нападаєвич Юрій кличе: 1) д-ра Миколу Рибака в Глинянах 2) о. Устіяновича в Лисци стар. о. Величко Гнат кличе: 1) о. Василя Ковча в Капустинцях 2) о. Якова Т. ровського в Улашківцях. о. Чубатий Волод. кличе: 1) о. Івана Сеньківського в Угерську, 2) о. Ілію Васильківського в Підберезцях. Стефанишин Іван кличе: 1) Нестора Павельчака у Варшаві 2) Тустановського в Позвані 3) Харківського у Варшаві. о. Зарицький Любомір кличе: 1) Барановську в Темерівцях. Свищ В. кличе: 1) Евгена Гірняка в Надвірній. Свіченюк Іван кличе: 1) Мих. Скрипника в Торскім, 2) Бабінця в Іваню золотім. о. Рожейовський кличе: 1) о. сов. Захаріясевича в Желехові 2) Мачугову в Миятині старім. о. О. Гаповський кличе: 1) о. Григорія Зінка в Пшеничниках 2) Волод. Татарнюка в Озерянах.

:: :: „У-БУ-С“ :: ::

УКРАЇНСЬКИЙ БУДІВЕЛЬНИЙ СОЮЗ

Львів, вул. Осолінських 6

продасть зараз:

праси до виробу цементових дахівок та бетонів, дахівку, бляху і т. д. — — — —

виготовляє проекти:

церков, приходських та громадських будинків, млинів, фабричних домів і т. д.

XVI 5—10

ПРОМИСЛОВІ ЗАВОДИ ПІЧКИ і КОНТРОЛЬКИ

виконує Павло ДУРБАК — цивільний ІНЖИНІР МЕХАНІК, — заприсяжений судом знаток для МАШИН І ПРОМИСЛОВИХ ЗАВОДІВ, ЛЬВІВ, вул. ЧАРНЕЦЬКОГО ч. 26. XII 1—1

— ЧИСЛЕННІ ПРИЗНАННЯ ЗА ВИКОНАНІ РОБОТИ І ДОСТАРЧЕНІ МАШИНИ

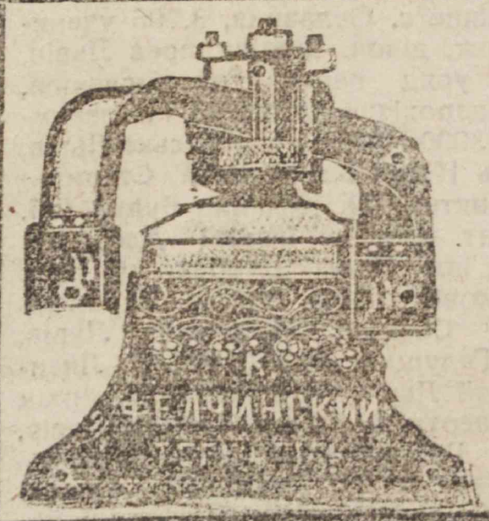

ДЗВОНИ з найлучшого металю о чистім, звінкім голосі по найдешевшій ціні та з 25-літною ґарантією

можна купити або замовити

Першій українсько-американській ливарні і складі дзвонів

К. ФЕЛЬЧИНСЬКОГО

ТЕРНОПІЛЬ, Тарнавського ч. 64

ВЖЕ НАДІЙШОВ БІЛЬШИЙ ТРАНСПОРТ ЗАГРАНИЧНИХ МОДЕЛІВ:

1528 9—10

ВОВНЯНІ І ШОВКОВІ СУКНІ трикотові, блюзки, гальки, шляфроки, рукавички, панчохи, діточі суконки і жіноче білля Найсолідніше і найдешевше поручає — —

МАГАЗИН НОВОСТЕЙ ДЛЯ ПАНЬ ШТАДЛЕР і ШИРҐЕЛЬ — ЛЬВІВ — вул. Сикстуська ч. 16.

РОБІТНЯ столярська в Теребовли гляда́є меб льового столяра на стало. — М. Романишин. 1833 1—1

КОНКУРС.

Український Інститут для дівчат в Перемишлі розписує отсим конкурс на слідуючі посади в жіночій гімназії товариства від 1. вересня 1922.: Управителя гімназії, катехита директорки Інтернату і учительки з довільної групи предметів, до науки латинської, української, польської, німецької і французької мови, до науки природи, математики і фізики, історії і географії. Платня примінюєсь по можности до платні в державних гімназіях відповідно до тижневого числа годин.

Подання заосмотрені кваліфікаційними документами слати до Виділу Українського Інститута для дівчат в Перемишлі вул. Татарська 4. до 10. липня с. р. залучаючи почтові значки на відповідь.

За Виділ:

Ол. Яцема, заст. голови. *Т. Поліха*, секретар.

1674 2—2

Прекрасний образ

Тараса Шевченка

в олійній красці на картоні величини 20×28 продає „УМНА“, Wien, VIII., Ledererg. 20. — Для книгарень і читалень значний опуст. — 5% на „Рідну Школу“ від продажі. — Замовляти просимо:

Kunst-Verlag „UMNA“

1784 Wien, VIII., Ledererg. 20. 2—?

В д 22. літ виконують наші робітні суконь і білля всякі роботи почавши від перерібок аж до найвибагливійших що до густу й моди жіноч. убовів. Також наш склеп продає полотна, шифони, хустки, гафти, крав. прибори, нитки і ин. гуртом і подрібно. — Дешеві ціни і солідна обслуга. — — — — — —

Жіноча Спілка промислова

„ТРУД“ ЛЬВІВ, РИНОК Ч 39. XV (вл. дім). 5—20

Урядово уповноважнене до парцеляції одиноке українське

ПАРЦЕЛЯЦІЙНЕ ТОВАРИСТВО

„ЗЕМЛЯ“

стов. зар. з обм. порукою

у ЛЬВОВІ, Ринок 43

ч. телеф. 533.

переводить парцеляції і приймає вкладки до обороту на 10% і висше після умови. 724 1—?

Машини до виробу цементових дахівок, Плужки до обгортання барабольь, Хрести, громозводи, вікна огородження, ВАГИ ДЕСЯТНІ ЛІЖКА ДЛЯ БУРС

і всілякі слюсарські роботи виготовляє 1553 9-10

МИХАЙЛО СТЕФАНІВСЬКИЙ у ЛЬВОВІ, вул. Барстатова ч. 10 (між вул. Кордецкого і Рицерською). — —

Ширіть наш часопис!

Побічний дохід для кождого працьовитого горожанина.

Листи і запити під адресою: „САНАТОР“ 90 Бидґощ.

100.000 марок і більше місячно

сталого, чесного зарібку може мати кождий сільський учитель, громадський писар, дяк, взагалі кождий працьовитий чоловік на селі при і за службовій праці може ЗАРОБИТИ. 1781 2—4

Видає і за редакцію відповідає Олекса Кузьма

З друкарні Спілки „Діло“